

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Регіон: Тернопільщина

Чи потрапить Попелюшка на інвестиційний бал?

СТОР. 8—9

Історія краю

Як і чому німці вкрали в України Елладу і віддали Греції

СТОР. 12—13

Футбол

Недаремно сподівалися на диво

СТОР. 14

№ 162 (5412) П'ЯТНИЦЯ, 31 СЕРПНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Місія МВФ хоче побачити реальний бюджетний кошторис

Нині в Києві перебувають представники Міжнародного валютного фонду. Візит позаплановий, і як раніше анонсували у Мінфіні, експерти МВФ і представники уряду України мають провести низку зустрічей, присвячених обговоренню проекту бюджету на 2013 рік та актуальних питань поточної бюджетної політики загалом. Тим часом, як пише «Комерсант-Україна», візит пов'язаний із розбіжністю поглядів у Кабміні на розрахунки доходів держбюджету на 2013 рік.

Урок національної гордості

У школах Луцька новий навчальний рік розпочнеться з уроку «Значення української мови в розвитку держави Україна». Відповідне рішення прийняли на останній сесії депутати міськради. Так, на думку обранців, у школярів змалечку виховуватиметься любов до рідної мови, **повідомляє наш волинський кореспондент Микола ЯКИМЕНКО.**

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 3, 6 СТОР.

Запорізький потоп продовжується

Фото Дмитра СМОЛЬЄНКА (Укрінформ).

Уже кілька днів поспіль Міністерство з надзвичайних ситуацій оголошує в країні штормове попередження. Учора воно стосувалося східних областей та півдня. Тим часом у Запоріжжі ліквідовують перманентні наслідки негоди, що розпочалася ще 27 серпня. На щастя, жертв немає, але пошкоджено дахи 87 шкіл, а вулицю Скельну перетворено на озеро глибиною до трьох метрів. 29 серпня тільки на вулицях Запоріжжя бійці МНС визволили з водяного полону 16 автомобілів. Через те у кількох проблемних точках тепер постійно чергує трактор, щоб витягати авто. Виникли проблеми і з електротранспортом — трамваї 12 і 15 маршрутів часто стоять в очікуванні, поки в балках робітники відгрібають мул із колій. До всіх проблем, спричинених небаченими в тутешніх місцях зливами, періодично налітає шквальний вітер. На вулиці 40-річчя Радянської України на багатоповерхівку впало дерево і повибивало вікна на балконах. Над 290 квартирами, за скаргами мешканців, сильно протікають дахи, а взагалі-то у Запоріжжі йдеться про майже чотири тисячі квартир, де будь-який дощ перетворює помешкання на жертву потопу. Протікання дахів відзначено й у 87 шкільних навчальних закладах, і тут міському бюджету доведеться шукати три мільйони гривень, щоб виправити ситуацію до настання холодів, інформує наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до статті 83 Конституції України відкриття одинадцятої сесії Верховної Ради України шостого скликання відбудеться 4 вересня 2012 року о 10 годині в сесійній залі Верховної Ради України (Київ, вулиця М. Грушевського, 5).

Реєстрація народних депутатів України розпочнеться 4 вересня 2012 року о 9 годині в кулуарах сесійної зали.

ПОДІЇ

Спокусившись на великі заробітки, можна стати рабом

Якщо раніше торгівля людьми передусім асоціювалася з сексуальною експлуатацією, то за останні два роки почастішали випадки, коли українців купують для примусової праці. Про це вчора розповіла речник представництва Міжнародної організації з міграції в Україні Варвара Жлуктенко. За її словами, найбільше таких випадків зафіксовано в Росії, на другому місці з великим відривом — Польща й на третьому — Україна. Міжнародна організація з міграції вже надала допомогу трьом тисячам осіб, які постраждали від новоявленого рабства. Однак ця цифра не є точною, і сьогодні ледь не щодня з'являються повідомлення про звільнення людей з ферм та підприємств, де вони працювали за їжу і дах над головою. Тож справжній розмах цієї біди двадцять першого сторіччя ще належить оцінити.

СТОР. 6

Польський фатум на шляхах Волині

Протягом останнього тижня на дорогах Волині трапилося три дорожньо-транспортні пригоди за участю громадян Республіки Польща, внаслідок яких загинуло двоє чоловіків, а одна жінка у вкрай тяжкому стані перебуває в реанімаційному відділенні Ковельської центральної районної лікарні. Учасником однієї ДТП став консул Генерального Консульства Республіки Польща в Україні З. Цю справу прокуратура Волині тримає під особливим контролем.

СТОР. 10

КОРОТКО

■ Автоматичну систему комерційного обліку електроенергії введено на Рівненській АЕС, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

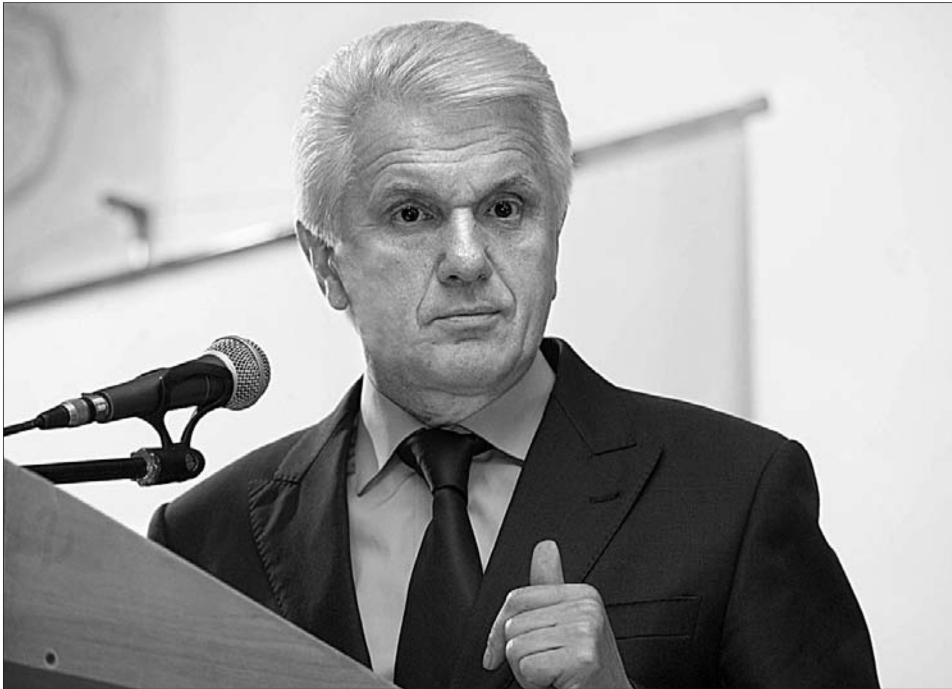
■ Під час огляду поїзда «Кишинів—Москва» на станції Зернове митники разом із прикордонниками виявили у водонагрівачі справжній скарб. Провідник у такий спосіб намагався провезти через кордон 304 ювелірні вироби, **повідомляє наш власкор Владислав ЖМУРКОВ.**

■ Поблизу Ужгорода в готельному комплексі «Золота гора» до 2 вересня триватиме XIV Міжнародний фестиваль телевізійних і радіопрограм для національних меншин «Мій рідний край», **інформує наш власкор Василь НИТКА.**

У поточному сезоні Україна має всі шанси обійти Росію в експорті зерна *(«Дело»)*

ГОЛОС УКРАЇНИ № 162 (5412)
П'ЯТНИЦЯ, 31 СЕРПНЯ 2012

Позиція, місце та роль учителя визначать майбутнє України

Традиційно і закономірно щорічні серпневі педагогічні конференції мають широке суспільне звучання як справжня загальноукраїнська рада з освітянських питань.

Багато про що промовляють навіть такі суто статистичні показники: у цій сфері задіяно 884 тисячі вихователів, учителів та викладачів, вона охоплює вихованням і навчанням 8 мільйонів 400 тисяч дітей та молоді. На неї припадає 6,6 відсотка від ВВП країни, або понад 92 мільярди гривень зведеного державного бюджету на 2012 рік.

За великим рахунком, саме вона визначає стан самопочуття суспільства і країни, є інтелектуальною основою та колективною совістю народу.

Вважаю за необхідне наголосити: за далеко непростих нинішніх умов та обставин учительство утримує свій суспільний авторитет, виступає солідною гарантійною основою стабільності в державі.

Зважаючи на це, бачу необхідність вивести педагогічні конференції за межі їх усталеного сприйняття. Як мінімум, подивитися на освітянські питання в контексті завдань розвитку України. Тоді чіткіше буде їх сприйняття, зрозумілішим стане покликання школи в суспільному житті країни, процесах, що відбуваються у світі.

Урешті-решт, такі конференції — це пропозиції до формату діалогу, який конче потрібен на нинішньому етапі. Потрібен хоча б для того, щоб не допустити конфронтації між владою та активною частиною громадян.

Сьогодні вкрай необхідне широке стратегічне відчуття і бачення історичних процесів. Адже ми не знаємо, що чекає нас попереду і навіть не можемо бути впевненими в тому, що рухаємося від меншої стабільності до більшої передбачуваності.

Перенапруження світу, затяжні кризи, багатолінійність майбутнього, множинність та розмивання центрів сили, що дає підстави робити висновки про «кінець історії» (Фукуяма) або «повернення історії» (Роберт Кейган), водночас характеризується перетворенням його за рахунок трьох компонентів — глобалізація, Інтернет, дерегуляція — на «єдину площадку» (З. Бжезинський).

За таких обставин абсолютна більшість країн вже не може дозволити собі діяти на власний розсуд. Вони змушені орієнтуватися на загальні стандарти, а не на «статут свого монастиря». Відповідно нового звучання набуває поняття «державний суверенітет». Більше того, посилюються намагання утвердити під різноманітними приводами як міжнародну правову норму таку парадигму: якщо держава порушує або допускає порушення фундаментальних прав людини, вона втрачає своє головне суверенне право — невтручання в її внутрішні справи інших країн.

Разом з тим характерною рисою сучасності стає посилення деспотизму з боку сильнішого.

Загальна орієнтація на демократію, хоча, як засвідчує практика, демократичні процедури можуть легітимізувати феодальну політичну систему, в поєднанні зі стрімким наростанням соціальної нерівності, формує новий феномен масової політичної активності. Першорядно економічні ускладнення підсилюють увагу людей до питань рівності і свободи, їх бажання мати прозору політичну систему. У широкому сенсі ця закономірність зумовлена уроками історії, особливо правління тоталітарних режимів у XX столітті, фіксацією у всіх найважливіших міжнародних документах сучасності принципів демократії. Важливе значення має зростаючий світоглядний і культурноосвітній рівень людей, які вже не сприймають своїх правителів як намісників Бога на Землі.

Вільне суспільство не буде миритися з масовою бідністю, убогістю соціального захисту, несправедливим розподілом суспільних доходів і благ.

Усе це у свою чергу вивільняє популістську енергію мас, що несе загрозу потрясінь глобального масштабу. Особливо з огляду на те, що на зміну «кольоровим» прийшли «мережеві» революції. Протистояти такій системі руйнування влади практично неможливо. Тим більше коли, за оцінками фахівців, під виглядом боротьби з диктаторськими режимами розгортаються класичні колоніальні війни за ресурси.

Принагідно зауважу, що в сучасному світі все наполегливіше нав'язується теза про необхідність інтернаціоналізації природних багатств. А для цього і теза про захист чи примус до демократії є неодмінним приводом для того, щоб брати їх під контроль.

Хоч би там як було, дуже небажаною і небезпечною для Європи реальністю є формування навколо неї напівкільця революцій і громадянських війн.

Звичайно, ці та інші процеси так чи інакше накладаються на Україну, впливають на неї, ускладнюють без того непрості її внутрішній розвиток та взаємини з навколишнім світом.

Напередодні 21-ї річниці незалежності не бракувало оцінок стану українських справ. Дуже різних, залежно від того, хто брав на себе цю непросту місію.

А реальність така: Україна як держава відбулася, є і буде. І вона значно краща від того іміджу, що створений всередині країни та за її межами. Проте так само реальністю є й те, що весь цей час Україна переважно вибудовувалася і жила на попередній основі, за рахунок напрацювань минулих поколінь. Вони ж сьогодні повністю вичерпані. А ми опинилися на півдорозі між своїм минулим, від якого відірвалися, і майбутнім, до якого ще все не наважуємося йти широкою і впевненою ходою.

Системний дефект українського існування в ігноруванні загальноприйнятих показників якості. А саме: тривалість життя, якість освіти і охорони здоров'я, рівень доходів, середовище проживання. Глибокий і очевидний провал — стрімке зростання соціальної нерівності.

Той факт, що нам доводиться одночасно вирішувати завдання будівництва держави, нації та економіки, та ще за таких умов, як зневага до законності, розповсюдження корупції, недостатня розділеність бізнесу та влади, низький рівень організації правосуддя, постійне звернення до минулого в політичних цілях, спекуляції на гуманітарних і територіальних проблемах, уже не можуть розглядатися і сприйматися як індульгенція для влади.

Сьогодні Україна потребує комплексної і чіткої концепції майбутнього. Якщо ми серйозно і відповідально налаштовані на те, щоб не допустити повторення свого недалекого минулого. Причому поняття відповідальності належить до ключових у сучасному житті. Свободу ми отримали, а відповідальності не навчились.

Завдання з завдань — пов'язати суверенітет з якістю життя на основі належного рівня державного управління і гармонізації особистих свобод зі свободою країни.

В основу подальшого розвитку України має бути покладено правильно сформований особистий інтерес кожної людини. А взагалі нашою національною ідеєю на теперішній час мала б стати теза — збереження українського народу у широкому вимірі цього слова, створення умов для забезпечення добробуту кожного як неодмінної передумови добробуту всіх.

Треба, врешті-решт, виходити із заземлено очевидного: найкращою мотивацією для людини є її власні прагнення і власні інтереси.

Треба навчитися вписувати їх в державну канву, а не навпаки. У свою чергу, необхідно збудити в людей інтерес до успішного життя, показати нові можливості, потіснивши загальне збайдужіння, конформізм і тотальний патерналізм.

Володимир Литвин серед учасників конференції вчителів Новоград-Волинського району Житомирської області.

Україна гостро потребує розмови саме в такому ключі. Потребує широкого консенсусу на всіх рівнях. Потребує розуміння викликів доби й усвідомлення того, що якщо в найближчі 2—3 роки не буде проведено комплекс запропонованих Президентом глибоких і складних реформ в економічній, соціальній і політичних сферах, пристойного майбутнього український народ не матиме.

Примітивна пропаганда, коли всі пояснення і рецепти прості, як коров'яче мукання, — це не те, на що слід вестись. Особливо перед виборами. Хоча, звісно, вони є тим моментом, коли невдоволення людей загострюються і виходять на поверхню. Так що вибори — це політичні можливості і ризики одночасно.

Сьогодні їх необхідно розглядати як визначальний шанс для країни і народу. Як можливість подолати тупиковість українських політичних дискурсів, що зазвичай зводяться до пошуку ворогів. Вороги, як правило, знаходяться. Класовий принцип «хто не з нами, той проти нас» продовжує торжествувати, а країна — балансувати на грані протистояння. Зауважимо, що усі ключові рішення в Україні до цього часу приймалися виключно через конфлікт.

Ми навчилися і вміємо боротися проти. Належить навчитися боротися за. Належить виробити і задіяти механізми та інститути, які стримують та попереджають, а не провокують ворожнечу.

Передусім це стосується наших політичних партій, кількість яких сягнула — тільки вдумаємося — аж 202.

В арсеналі багатьох із них — радикалізм, непримиренність, що переростають у ненависть. А засоби, що ними застосовуються, не можуть викликати позитивних емоцій. Утім, все це ще можна пережити. Непокоїть вперте намагання партійних лідерів розсварити і поділити країну на сфери впливу, штучний поділ політичного класу на владу й опозицію.

Осягаючи увесь 21-річний період незалежності, скажу відверто: поки що немає скільки-небудь вагомих підстав для того, щоб ідеалізувати українську владу. Чи, принаймні, не дуже її критикувати. Але й поведінка та дії тих, хто позиціонує себе сьогодні як опозиція, дуже скидаються на дезертирство, втечу від відповідальності, від свого народу.

За небагатьма винятками, це середовище — породження культу грошей, така собі патронатна служба олігархів, опозиція забезпечених і багатих. Її турбують не стільки прорахунки влади і як ці прорахунки усунути, скільки те, що влада заважає їй стати владою.

У результаті маємо не становлення й утвердження нової політичної еліти, а її виродження. Утім, поза інтелектом еліти взагалі бути не може.

Чи не з нашого сьогодення почерпнув судження один з учнів, писавши у своєму творі таке: полководці — сміливі люди,

Ми навчилися і вміємо боротися проти. Належить навчитися боротися за

вони готові ризикувати життями інших людей? Чим не характеристика багатьом вітчизняним політикам?

Чи не є це відбитком тривалого впливу монголо-татарського панування, коли громадянські цінності обмінюються на пристосування, подвійні стандарти, себелюбство, хитрість, підступність і жорстокість? Що видно хоча б із ставлення до людей, якими звикли «смітити», до країни як персональної власності. Чим більше влади, тим більше власності. Чого вартує лише тодішня практика збирання податей, яка проростає сьогодні підкупами і корупцією.

Мабуть та обставина, що за сучасних умов європейські цінності впроваджуються на пострадянському просторі переважно азійськими методами, про які писав ще К. Маркс, коли ставка робиться на сильну владу і підпорядковану особистість, відтворила інтерес науковців до дослідження впливу монголів на Русь.

Щоправда, дехто апріорно стверджує, що якщо ми сформувалися безпосередньо під монгольським впливом, то сучасна Україна є ментальною частиною коли не Азії, то однозначно євразійською державою, яка навіть інстинктивно відторгає цінності західного світу.

Історична правда полягає в тому, що Україна, перебуваючи на стикові європейської і азійської цивілізацій, до монгольської навали і загалом розвивалась європейським шляхом, а отже, належить до Європи.

Проте головне питання нині — як практично реалізувати європейський вибір, враховуючи наш сукупний історичний досвід і психологію багатьох людей.

Бо ми начебто йдемо вперед, а весь час опиняємося на задвірках. За таких обставин неминучі кризи і болісні рішення.

Та й не слід ідеалізувати Європу. А бачити її переваги, насамперед волю до раціонального облаштування життя, і результати.

Україна не може залишатися європейцем, що постійно запізнюється.

Не випасти із Європи і мати добрі стосунки з Росією — це неодмінні передумови успішної України.

Рецепт розвитку успішних країн старий, як світ. Вони на кожному етапі максимально використовували свою креативну енергію, робили ставку на освіту й науку, щедро винагороджували інтелект, носіїв та виробників нових ідей (взяти хоча б за приклад створення атомної бомби, освоєння космосу). Для цього достатньо подивитися на історію США та Європи, а також на певні періоди існування СРСР.

Сьогодні людство поставлене перед необхідністю вироблення переважно інтелектуального продукту на основі інновацій та технологій. Інтенсивно-індустріальна та природно-ресурсна епоха його розвитку наближається до остаточного завершення.

Вступає у свої права епоха «економіки знань», пов'язана з процесами комп'ютеризації та інтернетизації. Це фактично нова ємна сфера господарювання, нові робочі місця для висококваліфікованих і творчих працівників. Відходить у минуле звичне уявлення про експлуатацію людини. Тепер людина дедалі більше експлуатує тільки свої можливості, і на цій основі забезпечує собі успіх.

Водночас поширення новітніх технологій обертається тим, що, з одного боку, доводиться дедалі більше витрачати на освіту для забезпечення поступу і конкурентоспроможності. З другого — що грунтовна освіта у класичному розумінні цього слова втрачає якісний характер. Потреба в знаннях різко впала. Зміщуються оціночні планки і стандарти.

Доводиться з тривогою констатувати посилення таких процесів і явищ, як інфляція освіти і знецінення освіти.

До середини 80-х років минулого століття для нормального життя індивідууму вистачало вищої освіти. Останнім часом молодій людині прорватися нагору стає відчутно складніше. Бо дедалі більшу роль відіграють такі чинники, як соціальне оточення, соціальний капітал, загалом середовище існування з його цінностями і мотиваціями. І поряд з цим складно уявити успішну кар'єру без навчання від двадцяти і більше років.

33-річний досвід вузівської роботи дозволяє мені стверджувати, що наша нинішня вища школа стає дедалі більше схожою на середню. Як за масовістю, так і за рівнем підготовки. І багато в чому виконує її роль у процесі соціалізації. (**Для довідки:** сьогодні в Україні функціонує 846 вузів, серед них 345 — III—IV рівнів акредитації). Саме головним чином через масовість вищої освіти українські вузи вже не є зосередженням найбільш підготовлених випускників шкіл.

Не кажу вже про далеку від досконалості практику оцінювання знань абітурієнтів, яка нівелює загальні зусилля педколективів, про надмір закладів посереднього і нижчого рівнів, які постали з учорашніх безликих профтехучилищ, про практику навчання на комерційній основі, яка часто-густо зводиться до вистоювання за дипломом за відповідну оплату.

Створюється враження, що за роки незалежності чимало зроблено для того, щоб зруйнувати інтелектуальний потенціал країни, у тому числі з допомогою сумнівних новацій в освіті.

На моє тверде переконання, система освіти, як, утім, і охорона здоров'я, сьогодні повинна бути одним з найперших реальних державних пріоритетів.

По-перше, у питаннях фінансового забезпечення. Це — аксіома.

По-друге, у царині піднесення престижу учителя та педагога, включаючи вузівського викладача. Мова не про пільги та привілеї, до десятка яких законами начебто гарантовані, а на практиці відсутні. Їх варто завести у заробітну плату, розмір якої й буде виміром розуміння державою місця та ролі учителя. Це для мене також аксіома.

Середня заробітна плата в освіті за перше півріччя 2012 року становила 2481 гривню, тоді як по промисловості, до якої вона має рівнятися — 3370 гривень. Сподіваюсь, що при підготовці проекту держбюджету на наступний рік вдасться вагомо це врахувати.

По-третє, питання підготовки учителя. Вона має здійснюватися тільки через державне замовлення. Вища педагогічна школа, класичні університети та наука повинні зосередити увагу на принципово нових засадах організації навчально-методичного процесу.

Трохи статистики: педагогічних працівників в Україні готують 54 вузи III—IV рівнів акредитації та 47 — I—II рівнів акредитації. Кількість випускників у 2012 році перевищила 44 тисячі осіб. За нинішніх умов, коли учитель уже не є головним носієм інформації, потрібно дати відповідь на ключову проблему: він покликаний вчити знань чи розуміння. Давати якнайповніший обсяг інформації чи формувати розум, що розвивається.

Комусь із великих належить думка: надмір інформації веде до зубожіння душі. А Вацлав Гавел стверджував: чим більше я знаю, тим менше розумію.

Відповідь для мене очевидна: завдання учителя сьогодні — навчити своїх вихованців вчитися. Кажучи словами австрійського педагога, піаніста і композитора Артура Шнабеля, роль педагога полягає у тому, щоб відкрити двері, а не в тому, щоб проштовхнути в них учня.

Звісно, це потребує нових, істинно творчих підходів, відповідних напрацювань, активного обміну досвідом, зокрема через відповідну літературу. На жаль, у видавничій справі гламурних дурниць у нас вистачає, а серйозних педагогічних періодичних видань обмаль. Окремої предметної розмови, а головне — рішень, потребує проблема підручників.

І, по-четверте, пріоритетність освіти диктується її зростаючою роллю у продукуванні культури, створенні та розповсюдженні смислів та символів як основи ідеологічних суспільних засад.

Скажімо, у США саме так формується те, що світ називає масовою культурою, стандартами споживання та запозичує їх. Завдяки цьому Америка утримує лідерство у встановленні таких стандартів і трендів. Хоча зрозуміло, що культура й без того йде за економічною могутністю.

Натомість європейська освітня система значною мірою визначає стандарти елітарного споживання і високої культури.

Для України, яка перебуває у транзитному стані, переходить до нової системи суспільних координат, ця функція освіти набуває виняткового значення. Там, де культура кульгає, де вона позбавлена ідеології, завжди домінуватиме культ грошей, а влада розглядатиметься як товар, засіб їх заробляння.

Нам потрібно відтворити — зрозуміло, на засадах нових реалій, систему виховної роботи. В усіх, без перебільшення, її складових.

Зокрема, комплексного підходу потребує питання здоров'я дітей. Збільшенням лише уроків фізкультури у цьому плані не обійтись.

Особливо треба нагадати, що кожна національна держава базується на міфах — про багату і славну історію народу, його обраність, про виклики і загрози, на які нація зобов'язана дати гідну відповідь. Тобто йдеться про вироблення сучасної концепції патріотизму.

Маймо на увазі, що у самостійне життя входить покоління, позбавлене минулого, яким можна пишатися. Позитивне витоптали, принизили, розпорошили і навіть знищили. Разом з тим, докладено достатньо зусиль, щоб залишити тільки пам'ять про біди, а отже — безсилля та недолугість попередніх поколінь.

Я з такими підходами абсолютно не згоден. Більше того — стверджую: українська історія може і повинна бути потужним політичним ресурсом розвитку країни, мобілізаційним стимулом, джерелом гордості за свій народ. Потрібна саме така матеріалізація гордості за нашу Вітчизну. Тоді країна не матиме збоїв, а будуть розвиток і результати.

Не торкаючи інших, не менш важливих проблем і питань, що добре відомі і традиційно постають на педагогічних зібраннях, скажу про головне: у державі сьогодні є розуміння того, що позиція, роль та місце учителя визначать майбутнє України. Майбутнє позитивне.

Володимир ЛИТВИН,
Голова Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Володимир Литвин із молодими фахівцями, які цього року розпочинають працювати у школах Новоград-Волинського району.

ДО 1 ВЕРЕСНЯ

Батьки сядуть за парту

Відтепер батьки зможуть приходити до школи не лише за викликом учителів, а й бути присутніми на уроках за власним бажанням. Така новація з 1 вересня запроваджується у навчальних закладах Львівщини, щоправда, стосуватиметься вона лише початкових класів. Про це розповів начальник обласного управління освіти Михайло Брегін. Для мам і тат навіть передбачили спеціальні парти. Родичі особисто зможуть простежити, як викладають предмет і як працює їхня дитина на уроці.

Михайло Брегін зазначив, що цього року найбільше новацій у галузі освіти спрямовано на початкову школу. Зокрема, запровадили викладання іноземної мови з першого класу, а інформатики — з другого. Натомість молодші школярі віднині не отримуватимуть оцінок з фізкультури. Останнє, втім, не означає, що цьому предмету приділятимуть менше уваги, а навпаки, перед кожним уроком проводитимуть фізкультхвилинки.

Батьки тим часом переймаються підготовкою малечі до початку навчального року. Львів'янка Ірина поведе сина в перший гімназійний клас. За її підрахунками, одягнути дитину обійдеться у 5000 гривень. Річ у тім, що на відміну від школи, у гімназії обов'язкова форма, яка тягне за собою низку супутніх видатків — сорочки, краватки. Особливих клопотів жінці завдало придбання ортопедичного рюкзака — найдешевший з них коштує 800 грн., найдорожчий — 2300. Ну а такі речі як підручники, канцелярське приладдя хоч і коштують дорого, однак на тлі видатків на одяг є справжніми дрібницями.

Новий навчальний рік відзначиться на Львівщині приємними новинами у дошкільній освіті.

— В області плануємо відкрити 50 садочків, — каже начальник обласного управління освіти Михайло Брегін. — Зростає середній показник охоплення дітей дошкільною освітою у 2012 році: від 1 до 6 років — 45% , від 3 до 6 років — 86,3%, 5-річного віку — 100%.

На жаль, значну частину інвентаризованих дитсадків уже не вдасться повернути в освітню галузь. Хоча є й позитивні приклади. Зокрема, ТзДВ «Дослідно-механічний завод Карпати» зберіг приміщення ДНЗ №9 «Журавлик» і виступив з пропозицією до Новоградської міської ради щодо передачі-викупу приміщення у комунальну власність міста.

Олександр СИРЦОВ.

Свято подарувало приємні хвилини

У Чернігівському центрі медико-соціальної реабілітації дітей-інвалідів «Відродження» відбулося свято «Майбутніх першокласників». У ньому взяли участь підопічні закладу — дівчатка та хлопчики з багатодітних родин. Начальник головного управління праці та соціального захисту населення ОДА Лариса Юрченко, представники благодійної організації з Великої Британії привітали учнів та їх батьків з початком навчального року. Англійські благодійники вручили першачкам подарунки. Вихованці центру підготували для гостей цікаву концертну програму.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Міськрада — першачкам

До початку нового навчального року 160 херсонських хлопців та дівчат з багатодітних родин і хто мешкає в родинах опікунів, отримали подарунки. Усім таким дітям, котрі йдуть до першого класу, коштом муніципального бюджету придбали портфелі та канцелярське приладдя для виконання домашніх завдань і самостійних робіт на уроках. Гроші на допомогу в підготовці до навчання виділила міська рада, яка започаткувала програму «Діти Херсона». А деяким першачкам портфелі та інші подарунки особисто вручив міський голова Володимир Сальдо — для цього дітей разом з батьками та опікунами спеціально запросили до міськради. До речі, ця акція в обласному центрі відбувається уже шість років поспіль.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

ВИБОРИ-2012

Затвердили текст і форму бюлетеня

Центральна виборча комісія затвердила форму і текст бюлетеня з виборів народних депутатів 28 жовтня 2012 року для голосування у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі. Текст бюлетеня, повідомили **у відділі взаємодії із ЗМІ секретаріату ЦВК**, друкуватиметься державною мовою на одному аркуші розміром 200 х 600 мм світлозеленого кольору, лише з одного боку, з використанням спеціальних видимих та невидимих захисних фарб, які змінюють свої фізичні характеристики під дією ультрафіолетового та інфрачервоного опромінювання, графічних захисних елементів, а також із проставленням номера виборчої дільниці захисною фарбою, що проявляється на звороті бюлетеня.

Водночас заступник голови ЦВК Андрій Магера повідомив, що у тексті виборчого бюлетеня прізвища Юлії Тимошенко, Юрія Луценка та Павла Лазаренка будуть відсутні, оскільки вони не зареєстровані кандидатами. Він зазначив також, що разом із назвою партії до бюлетеня включать перші п'ятірки оформлених ЦВК претендентів.

Крім того, розглянувши клопотання громадських організацій, ЦВК надала дозвіл Всеукраїнським громадським організаціям «Інститут виборчого права», «Інститут приватного та публічного права», «Асоціація соціальної підтримки і захисту співробітників спецслужб України «Співдружність», Всеукраїнським молодіжним громадським організаціям «Український молодіжний правничий союз», «Об'єднання «Європейська молодь України» мати офіційних спостерігачів під час виборів. Водночас відповідний дозвіл отримали громадські організації «Здоров'я нації» — на території Житомирської області, «Миколаївський обласний клуб виборців» — на території Миколаївської області, Івано-Франківське обласне об'єднання громадян «Громадський Форум Івано-Франківська» — на території Івано-Франківської області, «Комітет народного контролю Київської області» — на території Київської області, «Об'єднання громадян «За Троєщину» — на території міста Києва, а «Наш Святошинський» — на території Святошинського району міста Києва.

Комісія також внесла окремі зміни до складу окружних виборчих комісій з виборів народних депутатів.

Діяльність ЦВК хочуть заблокувати?

Заступник голови Центральної виборчої комісії Жанна Усенко-Чорна не виключає судового оскарження постанови комісії щодо форми і тексту виборчого бюлетеня. «У ЦВК є підстави побоюватися, що ця постанова буде оскаржена. Уже сьогодні є скарги, які вимагають відсторонити ЦВК від організації виборчого процесу, призупинити його взагалі... Будь-яких абсурдних оскаржень ми очікуємо і надалі», — цитує її слова **УНІАН**.

Жанна Усенко-Чорна також повідомила, що у Вищому адмінсуді оскаржувались і її дії під час організації та підготовки виборчого процесу. «Складається враження, що ЦВК стала об'єктом хакерської атаки, коли юридичне управління ЦВК падає з ніг, оскільки вимушене понад людські сили перебувати у судових засіданнях», — зазначила вона.

«Таке враження, що ніби спеціально якийсь невидимий фантом у виборчому процесі взяв за мету заблокувати діяльність ЦВК, вибиваючи з ладу юридичне управління секретаріату комісії», — наголосила Усенко-Чорна.

Прогноз: окружні комісії роботу почнуть несвоєчасно

29 серпня минув останній день, упродовж якого створені окружні виборчі комісії мали скликати і провести перші засідання. Проте понад половина комісій цього не зробила, розповів голова правління Комітету виборців Олександр Черненко.

Він пояснив це тим, що партії, які висунули лише трохи кандидатів у мажоритарних округах, одержали право вносити подання за кандидатами до складу окружкомів. Водночас найчастіше вони подавали в усі окружкоми списки кандидатів, що складаються з людей, які проживають в одному регіоні та які відповідно не можуть прибути на засідання комісій. Відтак, голова КВУ спрогнозував, що через таку ситуацію почнуться постійні зміни в складі ОВК.

«Будуть постійні ротації, зміни. Ті партії, які не потрапили в ОВК, звертатимуться до тих осередків, які мають право подавати кандидатури членів комісій, і банально купуватимуть їхні квоти в комісіях», — зазначив він. Така ситуація, переконаний О. Черненко, виникла через недосконалість виборчого законодавства.

«Ідейна бідність» партійних програм

99% громадян України не мають можливості реально оцінити, що у своїй передвиборчій програмі пропонує та чи інша партія. Таке переконання висловив кандидат політичних наук Олександр Палій на прес-конференції в УНІАН. Це, за його словами, призводить до примітизації суспільно-політичного життя. «Усі основні «месиджі» останніх виборчих кампаній зводяться до дуже примітивного цькування одних груп населення на інших за регіональною, мовною, етнічною ознаками», — сказав О. Палій.

Програми партій, які беруть участь у нинішній кампанії, він назвав «шматками паперу, в які можна загортати оселедці». О. Палій висловив переконання, що причина такої «ідейної бідності» полягає в тому, що політики бояться зізнатися самі собі і своїм родинам, чому вони йдуть у політику. «Якби вони сказали правду, то, можливо, за них би і у власних родинах ніхто не проголосував», — додав він.

ФОТОФАКТ

Учасники мистецько-політичної вистави біля Верховної Ради України показали, що було б з високопосадовцями, якби їм випало коїти неправедні справи за часів Запорізької Січі.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Співробітництво з Китаєм може підсилити нашу енергетичну безпеку?

Співробітництво з Китаєм у сфері заміщення споживання природного газу вугіллям не тільки підсилює енергетичну безпеку України, а й надає Донбасу можливість відродження. **Про це заявив народний депутат України Спиридон Кілінкаров на прес-конференції в інформаційному агентстві ГолосUA.**

«Заміщення природного газу вугіллям призведе до появи значного платоспроможного попиту на українське вугілля, забезпечить шахти замовленнями, а шахтарів роботою. Але уряду необхідно вжити низку заходів для того, щоб ця програма дала істотний ефект», — зазначив він.

Однак, за словами комуніста, цього мало. Для того щоб співробітництво дало реальні результати, потрібно, насамперед, захистити внутрішній ринок від імпортного вугілля, якого щорічно до багатої на поклади Україну завозиться до 6 млн. тонн.

По-друге, додав Спиридон Кілінкаров, українське вугілля необхідно зробити дешевшим. Для цього потрібні значні капітальні інвестиції як у діючі шахти, так і в будівництво нових. Адже за останні 20 років замість того, щоб модернізувати і зміцнювати шахти, їх закривали. Крім того, відродження вугільної промисловості має проводити і контролювати винятково держава.

Стаємо серйозними конкурентами в чотирьох сегментах економіки

І всі вони мають пряме відношення до Дніпропетровщини

Цьому регіону є чим пишатися. Такий висновок зробив народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Олег Зарубінський, побувавши в регіоні з робочою поїздкою.

У ході візиту він відвідав міста Дніпропетровськ і Синельникове, зустрівся із представниками педагогічної громадськості, ЗМІ, трудовими колективами підприємств області.

На прес-конференції в інформаційному агентстві «Міст Дніпро» народний депутат заявив, що Україна поки що перебуває на початковому етапі модернізації соціально-економічного життя.

— Проте ми вже починаємо ставати серйозними конкурентами в деяких сегментах світової економіки, наприклад, у сільському господарстві. В останні два-три роки наша країна входить до п'ятірки лідерів щодо експорту зерна у світі. Дніпропетровська область, до речі, посідає третє місце в Україні за валовими показниками в цій сфері. Також ми є серйозними конкурентами в хімічній галузі та металургії. Крім того, стаємо конкурентами в IT-технологіях. Це чотири ключові моменти, за якими ми вже конкуруємо у світі. І всі вони мають пряме відношення до Дніпропетровщини, — зазначив Олег Зарубінський.

Під час міської педагогічної конференції в Синельниковому він високо оцінив процес постійного розвитку Дніпропетровського регіону.

— Я переконався в тому, що Дніпропетровщина — це абсолютно живий організм, що динамічно розвивається. Керівництво області не сидить на місці й не чекає дива — воно живе, працює, генерує і, найголовніше, реалізує ідеї. Не може не радувати те, що протягом останніх двох років у нашій країні при владі перебувають люди, які вміють творити, — зазначив Олег Зарубінський.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.
Дніпропетровськ.

ОФІЦІЙНО

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду Радикальної Партії Олега Ляшка.

Реквізити накопичувального рахунку:

Отримувач: виборчий фонд Радикальної Партії Олега Ляшка.

Код партії за ЄДРПОУ: 37279703.

Банк отримувача: КРД АТ «Райффайзен Банк Аваль».

Код банку отримувача: МФО 322904.

Рахунок отримувача: 26417283365.

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду партії Політичне об'єднання «Рідна Вітчизна».

Реквізити накопичувального рахунку:

Отримувач: виборчий фонд партії Політичне об'єднання «Рідна Вітчизна».

Код партії за ЄДРПОУ: 37147994.

Банк отримувача: КРД АТ «Райффайзен Банк Аваль».

Код банку отримувача: МФО 322904.

Рахунок отримувача: 26419283738.

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду Партії Наталії Королевської «Україна — Вперед!».

Реквізити накопичувального рахунку:

Отримувач: виборчий фонд Партії Наталії Королевської «Україна — Вперед!».

Код партії за ЄДРПОУ: 21707844.

Банк отримувача: ПАТ «ВТБ БАНК».

Код банку отримувача: МФО 321767.

Рахунок отримувача: 26413010250610.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У лікарнях будуть якісні медикаменти

Комітет Верховної Ради з питань охорони здоров'я впродовж одинадцятої сесії шостого скликання планує розглянути законопроект про медичні вироби.

Мета документа, за словами народних обранців, — визначити правові та організаційні засади державної політики щодо обігу в Україні медичних виробів, встановити порядок державного контролю, повноважень органів виконавчої влади, прав та обов'язків фізичних та юридичних осіб у цій сфері.

Зокрема, згідно із законопроектом, активний медичний виріб — це виріб, котрий повністю або частково вводиться в тіло людини через його поверхню, анатомічний отвір шляхом хірургічного та іншого медичного втручання і залишається в тілі. Його функціонування забезпечується джерелом електричної енергії або енергії, яку не генерує тіло людини.

Медичний виріб для діагностики in vitro — це виріб, що є реагентом, який застосовується самостійно чи в поєднанні з іншими медичними виробами і призначений для застосування in vitro під час дослідження зразків, включаючи кров і донорські тканини, які взято з організму людини, винятково з метою отримання інформації про фізіологічний або патологічний стан, проблеми внутрішньоутробного розвитку плода тощо.

Документ містить також норми, відповідно до яких державна політика у сфері виробництва, ввезення, вивезення, ринкового нагляду, контролю якості та безпеки, обігу та експлуатації медичних виробів має спрямовуватися на проведення наукових досліджень, створення та впровадження нових технологій, розвиток виробництва безпечних та ефективних медичних виробів. Також держава повинна забезпечувати заклади охорони здоров'я та населення безпечними та ефективними медичними виробами відповідно до потреб та створювати умови для їх доступності.

У комітеті наголошують, що законопроект встановлює єдині норми та механізми регулювання розробки, проектування, державної реєстрації, виробництва, ввезення, введення в обіг, контролю, нагляду, експлуатації, технічного обслуговування, використання в медичній практиці, утилізації виробів, що гармонізовані із законодавством ЄС. Крім того, документ створює сприятливі умови для забезпечення закладів охорони здоров'я сучасними, якісними, високоефективними медичними виробами та сприяє реалізації національної політики, узгодженої з концепцією ВООЗ щодо охорони здоров'я громадян України.

Вл. інф.

ДОВІДКОВО

In vitro (в перекладі з латинської мови — «у склі») — техніка виконання експерименту чи інших маніпуляцій у пробірці або у контрольованому середовищі поза живим організмом.

99% громадян України не мають можливості реально оцінити, що у своїй передвиборчій програмі пропонує та чи інша партія

Гідна відповідь у супроводі лезгинки

Кавказці дякують за активних студентів із Вінниці

СИТУАЦІЯ

Шестеро вінницьких студентів не тільки достойно представили своє місто і державу на Всекавказькому молодіжному форумі «Машук-2012» у П'ятигорську. В присутності понад двох тисяч учасників зібрання вони виступили на захист рідної мови після того, як російський політолог сказав неправду — що нібито у нас забороняють російську мову навіть у... дитсадках.

Кордон переходили пішки о 12-й ночі

Особливість форуму «Машук», який уже став традиційним на Кавказі, полягає в тому, що там можна заробити гроші. Молодь представляє свої економічні та соціальні проекти. Якщо експерти визнають їх вдалими, держава виділяє кошти на реалізацію оприлюднених ідей. Протягом двох тижнів, поки триває форум, до його учасників приїздять відомі особистості — політики, політологи, економісти, представники бізнесу тощо. Учасниками форуму є молоді люди з кавказьких держав. У ролі гостей можуть бути представники з інших країн на теренах колишнього Союзу. Але вони не подають свої проекти, програма форуму не передбачає надання коштів іноземним студентам. Вони презентують своє місто, країну, знайомляться з молодіжними традиціями на Кавказі, знаходять нових друзів.

Поїздка на Всекавказький форум стала можлива завдяки підтримці молодіжної організації «Нова генерація» і її керівника депутата Вінницької облради Олександра Капітана. У дорогу вирушили троє студентів із медичного університету — Аня Леванчук, Інна Масленчук та Олексій Балацький, двоє з «політеху» — Аня Валькова та Іра Котченко і Микола Гнатюк — з аграрного.

У поїздці не обійшлося без пригод.

— Нам радили їхати до Донецька, а звідти, казали, не проблема добиратися до Ростова, — розповідає Микола Гнатюк. — На квитках до Донецька справді зекономили, бо брали їх по студентському, але далі... Прямих рейсів до Ростова не виявилося. Довелося наймати таксі. Проте на кордоні водія «тормознули». В нього в паспорті не була поновлена фотографія. Машину через кордон не пропустили. Добре, що прикордонники поставилися до нас по-людськи. Через російських вартових кордону викликали таксі. Була дванадцята ночі, коли ми пішки переходили українсько-російський кордон.

З Кавказу додому поверталися поїздом П'ятигорськ—Київ. Уже без зайвих клопотів. Та ще і з приємними емоціями. Кавказці міцно тиснули нам руки на прощання, а потім дружно скандували: «Україна! Україна!»

Танцюють усі!

Наметове містечко учасників форуму було розташоване біля підніжжя гори Машук, що в П'ятигорську. «Це недалеко від того місця, де Лермонтов стрілявся на дуелі, — каже Микола Гнатюк. — Таких заходів безпеки, які були запроваджені на цьому форумі, я ніколи не бачив. Містечко охороняли посилено не тільки «спецназівці», а й представники російського ФСБ. Охоронці мали службових собак. При вході на територію кожного учасника пропускали через «рамку» металошукача. В табір категорично заборонялося проносити спиртні напої. Ми взяли з собою горілку, думали, пригостимо когось, але її відібрала охорона. Цілодобово територією ходив так званий патруль. Патрульним надано право не тільки робити зауваження за порушення дисципліни. Після зробленого зауваження на бейджиках проколювали дірку. У кого набиралося три такі проколи, відраховували з форуму. Уже в перший день зібрання покинули 14 порушників дисципліни. Зауваження можна було отримати навіть за те, що не пішов на лекцію, а залишився в наметі. Якщо патруль застукав, підставляй бейджик для проколу».

— Ми були приємно вражені, наскільки молодь на Кавказі шанує свої народні традиції, — розповідає Олексій Балацький. — У нас народний танець — гопак. Але хто його вміє танцювати? В них лезгинку танцюють усі. Бувало, йдемо на обід у їдальню. В цей час із динаміка почулася мелодія, навіть не лезгинка, а тільки чимось схожа на неї. Миттєво всі починають пританцьовувати. Ніби за чиєюсь командою пускаються в танок. Однаково завзято це роблять що хлопці, що дівчата. З'ясовується, у кожного кавказького народу свої варіанти цього танцю: в одних рухи різкіші, в інших — більш плавні тощо. Ми так наслухалися лезгинки, що ця мелодія досі звучить у вухах.

«Не слухайте їх, вони — помаранчеві»

— Кавказці до нас ставилися дуже приязно, а ось росіяни не проминали нагоди чимось ущипнути, — каже Микола Гнатюк. — Під час виступу «кавеенників» зі сцени звучали приколи на кшталт: «Тут у залі є з України, видно, приїхали газ красти». Або на таку ж тему: «Українці, вам водичку без газу чи з газом?» Під час спілкування намагалися вколоти словом «хохли». Коли у відповідь називали їх кацапами, ображалися.

Не стрималися наші студенти, коли під час лекції один із політологів із Москви вкладав у вуха аудиторії відверту брехню. «Він таке ніс! — каже Микола. — Договорився до того, що в нас людям забороняють спілкуватися російською мовою. Мовляв, люди хочуть це робити, а їм не дають. Навіть у дитсадку маленькі діти не можуть говорити російською. Тоді ми не витримали, і коли він закінчив, встали і розказали, як воно є насправді — і що говорити нікому не забороняється, і всі, хто якою мовою хоче, тією спілкується навіть у наших університетах, не кажучи про вулицю чи транспорт».

Лектор, мабуть, не знав, що серед його слухачів є українці. Спочатку замовк, а потім знайшовся: «Не слухайте їх, вони, видно, з помаранчевих».

— Насправді аудиторія більше повірила нам, а не гостю з Москви, — продовжує співрозмовник. — Наскільки все-таки в Росії подають викривлену інформацію про нашу державу. Ми чули від росіян таке, що й присниться не може, а вони про це говорять».

Наші студенти брали участь в інших дискусіях. Їхні виступи неодноразово супроводжували оплески аудиторії. Інна Масленчук і Олексій Балацький змагалися у конкурсі «Міс Машук-2012» і «Містер Машук-2012». Щоправда, зі слов'янською зовнішністю перемогти в такому конкурсі на Кавказі нереально.

У День Ставропольського краю — на форумі було представлення кожного регіону — губернатор вручив нашим студентам хліб-сіль. «Ми були одягнуті в національне вбрання, багато учасників виявляли бажання сфотографуватися з нами, — каже Олексій Балацький. — На відміну від одягу кавказців, наш має дуже колоритний вигляд».

Під час підбиття підсумків нашим студентам повідомили, що організатори надішлють лист-подяку на адресу міністра Міносвіти, молоді та спорту України за активних студентів із Вінниці.

— Приємно було таке почути, — кажуть хлопці й дівчата. — Але ще приємніше сприймалися інші слова. Дуже багато тих, з ким ми спілкувалися, казали, що хотіли б жити там, де й ми, — в Україні!

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Фото надано учасником Всекавказького форуму «Машук-2012» Миколою Гнатюком.

Два тижні на Кавказі майорів український прапор, піднятий студентами з Вінниці.

ФОТОФАКТ

Жителі міста Дрезден (Німеччина) взяли участь у фестивалі «Holi Open Air»: люди розважалися, обсипаючи один одного різнокольоровою пудрою.

Фото Photoshot/Укрінформ.

Інформаційний голод утамували американці й норвежці

Американці та норвежці допомагають мешканцям Херсона краще орієнтуватися в українському законодавстві та нових нормативних актах Верховної Ради. За сприяння посольства Королівства Норвегії в Києві та однієї з громадських організацій США обласна наукова бібліотека підключилася до національної програми сприяння вітчизняному парламенту. Для цього дипмісія Норвегії придбала комп'ютер з підключенням до Інтернету, а волонтери зі США допомогли працівникам книгозбірні пройти додаткову підготовку з права та роботи в інформаційному просторі. Тепер кожен городянин може прийти до бібліотеки й безкоштовно отримати тут консультацію стосовно тексту того чи того закону, ознайомитися з доповненнями чи поправками до нормативних актів тощо. Зазирнути у бази даних ВР чи парламентських комітетів навіть тим відвідувачам, котрі не володіють комп'ютерною грамотою, допомагає спеціально навчений консультант, у чиєму розпорядженні і є дарований посольством Норвегії комп'ютер. За словами директора обласної наукової бібліотеки Надії Коротун, щомісяця послугами програми користуються кількасот городян.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

ПЛАНЕТА

Звільнений за ксенофобію журналіст повертається

Скандально відомий образливими ксенофобськими висловлюваннями щодо українок журналіст Куба Воєвудський знову розважатиме польських слухачів в ефірі популярної у Польщі музичної радіостанції «ЕскаРок». Програмний директор радіостанції повідомив про те, що нова за формулою авторська програма Куби Воєвудського з'явиться в ранковому прямому ефірі «ЕскаРок» уже з 3 вересня. У співведучі, замість звільненого за спільний червневий скандал Міхала Фігурського, цього разу Воєвудський запросив Бартоша Венглярчика. Варто згадати, що останній також відомий своїм невдалим жартом щодо працюючих у Польщі українок у січневій програмі «Добрий день TVN» в ефірі каналу TVN.

Цікаво, що вже у самій назві нової програми («Звільнення з ВФ», мовою оригіналу «Zwolnienie z WF-u») через тонку гру слів проглядається прихований підтекст своєрідної реабілітації ведучих попередньої програми «Ранковий ВФ» («Poranny WF», де, нагадаємо, абревіатура WF означає «фізичне виховання». — **Авт.**).

«Голос України» повідомляв про інцидент, що мав місце 12 червня в ефірі «ЕскаРок», коли ведучі програми «Ранковий ВФ» Куба Воєвудський та Міхал Фігурський дозволили собі «жарти над українками», які обурили польське суспільство й викликали жорстку реакцію українського та польського зовнішньополітичних відомств, а також оцінку Ради етики ЗМІ Польщі як «прояв ксенофобії, разюче хамство й типова мова ненависті». Тоді програму закрили, контракт з журналістами анулювали, а Національна рада з питань радіомовлення та телебачення Польщі наклала 75 тисяч злотих (еквівалент близько 187 тис. гривень) штрафу.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Не всі москвичі, хто в столиці живе

Уряд Москви обмежив «бонуси» для тих, хто має прописку менше десяти років.

Як відомо, Москва — одне з найбільших і багатонаселених міст світу. Після недавнього розширення кордонів російської столиці москвичів стало понад 14 мільйонів. Завжди, і в радянські часи, і сьогодні, москвичі мали особливий статус. Та такий, що всі інші громадяни Росії заздрили їм.

У мешканців Москви — більші зарплати, пенсії й ціла система державної допомоги різним категоріям жителів. До пенсій за рахунок міського бюджету влада додає майже 40 відсотків, ціни на комунальні послуги в москвичів нижчі, ніж в інших жителів Росії, і т. ін.

Але Москва росте, як на дріжджах. Адже тільки в столиці можна знайти високооплачувану роботу, здобути хорошу освіту, зробити кар'єру. Тому сотні тисяч росіян прямують сюди в пошуках щастя та грошей. Щорічний приріст населення Москви становить майже 100 тисяч осіб.

Загалом, особливу регіональну доплату в столиці РФ сьогодні отримують близько 2,1 млн. осіб з 2,9 млн. всіх московських пенсіонерів. Наприклад, завдяки бонусу від столиці традиційна пенсія збільшується до 12 тисяч рублів (приблизно 400 доларів). Тому уряд Москви офіційно розпочав кампанію зі скорочення столичних соціальних бонусів для приїжджих.

Уже в 2013 році тим пенсіонерам, хто нещодавно переїхав до Білокам'яної, перестануть виплачувати регіональні доплати. Немосквичам обмежать доступ до медичної допомоги, дорогих ліків та інших видів соціальної підтримки.

Щоправда, «соціальна карта» москвича працюватиме для всіх. А це означає, що власникам цього столичного бонусу і надалі можна буде безкоштовно користуватися громадським транспортом і мати знижки в оплаті житла.

Ідею поділу москвичів на перший і другий сорт чиновники назвали «цілком законним способом захисту бюджетних інтересів».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Наскільки все-таки в Росії подають викривлену інформацію про нашу державу

За даними Державної податкової служби України у місті Київ, 999 столичних мешканців задекларували свій дохід за минулий рік на суму понад 1 млн. грн. *(УНІАН)*

Майже сто тисяч гривень виділила міськрада Вінниці для проведення капітального ремонту у трьох квартирах, де мешкають інваліди Великої Вітчизняної війни, *повідомляє наш власкор Віктор СКРИПНИК*

Спокусившись на великі заробітки, можна стати рабом

ПОЧАТОК НА 1-Й.

Складна економічна ситуація є основною причиною заробітчанства. За оцінками Міжнародної організації з міграції, нині близько 2,5 мільйона українців працюють за кордоном. З них лише 900 тисяч офіційно, решта — нелегали. А загалом з України протягом останніх років мігрувало близько шести мільйонів осіб.

Святе місце пустим не буває

Звичайно, у нашій країні має місце й імміграція. Як прогнозують експерти, з кожним роком кількість новоприбулих зростатиме. Добре це чи погано — залежатиме від того, як влада використовуватиме так званий міграційний потенціал. Адже населення України старіє. Нас уже давно не 52 мільйони, і навряд чи ця тенденція зміниться у майбутньому. Тому до мігрантів, уважають фахівці, не варто ставитися вороже. Тим більше що, за словами аналітика ринку праці Тетяни Петрової, часто поширювана інформація про те, що, мовляв, приїжджі займуть наші робочі місця, є міфом. Щороку Кабмін визначає квоту для працевлаштування іноземців. 2012-го вона становить лише 8217 осіб. Тобто тільки така кількість громадян іноземних держав може отримати у нас офіційну роботу.

Інша річ, коли йдеться про нелегалів. А їх в Україні, за словами Тетяни Петрової, налічується близько 100 тисяч. Працюють вони в основному в торгівлі й сільському господарстві. Ці люди потребують особливої уваги з боку влади. Адже вони живуть і поза законом, і за межею бідності. Зустріти їх можна ледь не на кожному базарі у великому місті. Ось типовий приклад з життя.

Історія у стилі репортажу

— Де можна підрізати джинси? — запитала я продавщицю на шулявському базарі у Києві, розплачуючись за обновку.

— А ви в'єтнамця Альошу знаєте? — почула у відповідь.

— Ні.

— Ну тоді дивіться: підете під міст, там стоять біотуалети. Між ними — будка. Там Альоша зробить усе за десятку.

У маленькій пластмасовій будці справді сиділи двоє в'єтнамців — чоловік і жінка. Будка була площею два на два метри, але вони примудрилися розділити її на дві частини. У першій Альоша приймав замовлення, у другій, відгородженій шторкою, замовлення виконувала його вагітна дружина. Причому за шторкою було ще й місце для примірки.

Наступна зустріч з Альошею і його мовчазною дружиною трапилася напровесні. Побачила я їх на тротуарі. Вони сиділи, притулившись один до одного, тримаючи розкладний столик зі швейною машинкою. Замовлення йшли одне за одним. Бо ж вони усе можуть за десятку!

Якщо держава та громадські організації й надалі ставитимуться до проблеми нелегальної міграції легковажно, то кількість таких історій у нас зросте з десятка до сотень тисяч.

Тетяна ПАСОВА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Бути чи не бути ядерному могильнику

Екологічні та громадські організації закликають киян висловити своє рішуче «ні» планам влади побудувати неподалік столиці так званий «ядерний могильник». Учора стартував збір підписів під відповідним зверненням до Президента України. Громадськість обурена: мовляв, рішення про початок будівництва централізованого сховища відпрацьованих ядерних відходів влада прийняла, не порадившись напередодні з простими громадянами. Вони тепер вимагають від державних мужів припинити будь-які роботи з будівництва сховища, провести громадське та експертне обговорення проекту і головне — довести його безпечність. Принаймні такі вимоги було озвучено вчора під час прес-конференції у столиці.

Закон України, проти якого тепер виступають екологи, Верховна Рада прийняла ще у лютому цього року. Згідно з документом, розміщуватиметься сховище на майданчику, розташованому в зоні відчуження ЧАЕС. Туди завозитиметься відпрацьоване паливо з вітчизняних АЕС. Мешканці прилеглих районів (місто Славутич, Іванівський та Поліський райони Київської області) за таке «сусідство» отримають матеріальну компенсацію — 10 відсотків загальної кошторисної вартості будівництва.

І наче все зрозуміло. Та учасники вчорашньої прес-конференції не збагнуть, чому на Київщині вирішили зберігати відходи.

— У світі немає технології повної утилізація ядерних відходів, — говорить Тетяна Тимочко, голова Всеукраїнської екологічної ліги. — І усі країни їх зберігають. Та немає жодної, яка б запланувала таке сховище неподалік власної столиці.

За словами еколога, проблема поводження із відпрацьованим паливом стоїть для України дуже гостро. Тим паче зараз, коли з 2013-го року уже не можна буде зберігати наші відходи в Росії, і вони почнуть повертатися «додому».

— Та про цю проблему ми знали 7 років тому і могли б уже знайти вихід... Зараз же, затиснута термінами Україна в останню хвилину вирішила будувати сховище саме у Чорнобилі. Наша організація розуміє: сховище потрібне. Але такі проекти потребують серйозного експертного обговорення. Усі нюанси мають бути під жорстким громадських контролем, — запевняє пані Тимочко і пояснює: якби так було зроблено з самого початку, то, можливо, сьогодні б ні в кого не виникало жодних питань щодо доцільності будівництва сховища в обраному місці. Хоча, на думку еколога, є і альтернативний варіант вирішення проблеми: облаштовувати сховища неподалік самих АЕС. Там, мовляв, і персонал необхідний є, та й транспортувати цей небезпечний «вантаж» не було б потреби.

Щоправда, влада закиди щодо недоцільності будівництва сховища в зоні відчуження відкидає. На сайті ДП НАЕК «Енергоатом» є інформація і про громадські слухання, проведені у Славутичі ще у 2008-му, і про можливі екологічні наслідки такого будівництва. Майданчик у зоні відчуження там визнано «оптимальним». Але побоювання експертів, як і простих киян, можна зрозуміти. І аби розрядити ситуацію, справді, було б не зайвим ще раз пояснити усі нюанси будівництва, і довести, що сховище у зоні відчуження — не загроза для українців і киян. Звичайно, якщо насправді так і є.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

На навчання — з мінералкою

Тридцятеро миколаївських школярів-чорнобильців зустрінуть перше вересня у харківському санаторії «Березовські мінеральні води». За повідомленням Головного управління праці та соціального захисту населення ОДА, на лікуванні та оздоровленні у Харкові вони перебуватимуть з 29 серпня по 19 вересня.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

ФОТОФАКТ

Першокурсників Національного медичного університету імені О. О. Богомольця на урочистих зборах привітали директор Російського кардіологічного науково-виробничого комплексу Євген Чазов (випускник цього вишу) та ректор НМУ Віталій Москаленко.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Електричним струмом вбило підлітка

13-річний хлопець загинув від ураження електричним струмом у селі Малі Будища Гадяцького району Полтавщини. Він мав необережність взятися рукою за оголений дріт. Трагедію пов'язують з погодними умовами останніх днів: буревій пошкодив чимало ліній електропередач, у тому числі і в цьому селі.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Створять центр підводних досліджень

Рада міністрів АРК дала згоду на створення Чорноморського центру підводних досліджень. Відповідне рішення ухвалено на засіданні Радміну. Як повідомив на брифінгу голова кримського уряду Анатолій Могильов, сьогодні в Україні немає державного підприємства, яке б займалося збереженням і вивченням об'єктів культурної спадщини, що знаходяться на дні Чорного моря поблизу кримського узбережжя. Не виключено, що у подальшому в Криму може бути створений музей експонатів, піднятих з дна Чорного моря.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Крим.

Намагаючись врятувати авто, водій загинув

Нещасний випадок стався у Долинському районі на Прикарпатті. Тут загинув механік ТзОВ «Мізунь». Автомобілем «Урал» чоловік поїхав по воду. Машину можна було припаркувати лише на схилі дороги. На жаль, під її вагою «поїхав» ґрунт. Авто почало скочуватися у провалля. Сподіваючись зупинити вантажівку, водій заскочив до кабіни і почав тиснути на гальма. Нічого з цього не вийшло: машина скотилася у прірву, а водія затисло у кабіні. Від травм він помер на місці.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

ЦИФРА

До 49 осіб

зросла кількість тих, хто перебуває на стаціонарному лікуванні у львівських інфекційних лікарнях, повідомляє «ЛІГАБізнесІнформ». Усі вони 16 липня були гостями на весіллі. Спочатку було госпіталізовано 41 особу. Всього святкувало — 95.

«Королева полів» ще додасть врожайності

Біологічна врожайність кукурудзи на Вінниччині наприкінці серпня цього року становить 60—66 центнерів з гектара. Таку інформацію оприлюднив перший заступник голови ОДА Іван Мовчан на підставі висновків фахівців обласного управління агропромислового розвитку та науковців Інституту кормів Національної академії аграрних наук.

— Робоча група працювала в господарствах усіх кліматичних зон, — каже пан Мовчан. — За її прогнозами, результат очікуємо на рівні минулого року, тобто більше 70 центнерів з гектара.

Фахівці та науковці стверджують, що зараз склалися сприятливі погодні умови для подальшого розвитку рослин. Якщо на місцях дослухаються вказівок і зроблять те, що радить наука й практика, то показник урожайності можна буде підтягнути. Особливо це стосується господарств південних районів. Там найдужче припікало влітку. Саме спека негативно позначилася на формуванні зерна, кажуть фахівці.

Загалом в регіоні посіви кукурудзи становлять більше 300 тисяч гектарів. «Королева» полів забезпечує вінничанам майже половину валового врожаю збіжжя ранніх і пізніх культур.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Угода з Польщею про скасування оплати за оформлення національних віз набуває чинності 15 вересня **(УНН)**

Експорт неухильно зростає

У першому півріччі цього року підприємства Сум забезпечили 76 відсотків загальнообласних обсягів експорту. Валова сума експортних відвантажень перевищила імпортні поставки більш як удвічі — 397 мільйонів доларів проти 160 мільйонів. Нині промисловість регіону здійснює зовнішньоторгові операції з партнерами з 83 країн. Експортна продукція надходить до 65 країн, імпорт іде з 58 держав. Найбільші обсяги товарообігу припадають на Німеччину, США, Росію, Австрію, Туреччину, Казахстан, Білорусь, Венесуелу...

Левова частка підприємств, продукція яких користується значним попитом на ринках зарубіжжя, зосереджена в обласному центрі. Зокрема йдеться про ВАТ «Сумське науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе», що спеціалізується на машинобудівних комплексах для нафтової, газової, атомної та хімічної промисловості. За ним іде «Насосенергомаш» — підприємство випускає насоси для атомних електростанцій, теплових станцій, нафтохімії, електронної, електротехнічної, легкої та харчової промисловості.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

ФОТОФАКТ

У Львові розпочалися зйомки 8-серійної історичної драми «Петро Лещенко».

Фото Євгенія КРАВСА.

«Павлов–фест»: спроба зруйнувати стіну відчуження

Ставленням до інвалідів певною мірою вимірюється рівень демократії та толерантності в державі й суспільстві. Людям з особливими потребами необхідна не лише кваліфікована медична та соціальна допомога. Значно важливіше для них відчути себе повноправними членами соціуму.

Київський фестиваль людей з особливими потребами «Павлов-фест», який стартує у вересні, — це свого роду нагадування «не таких, як усі» про себе. Ініціатори акції — Київська психоневрологічна лікарня №1 (в народі відома як «Павлівка») і Фонд соціальної адаптації та інтеграції «Касталія-Фонд», які проводять його вже другий рік. Цього разу захід вийде за рамки медустанови і навіть столиці. В принципі, це і є головне завдання акції — привернути увагу соціуму до проблем людей з особливими потребами.

Фестиваль, у якому беруть участь творчі колективи (дорослі та дитячі), що працюють при психоневрологічних лікарнях, інтернатах та спецустановах покажуть свою майстерність на майданчиках Києва, Житомира, Львова, Донецька, Харкова, Луцька, Сум та інших міст країни. В рамках «Павлов-фесту» заплановано виставки живопису та скульптури, майстер-класи професійних художників, круглі столи, присвячені проблемам адаптації та реабілітації інвалідів, концерти для вихованців спеціалізованих інтернатів та шкіл.

— Ми намагаємося зруйнувати стіну між суспільством і пацієнтами психіатричних установ. Це — непросто. Іноді ця стіна виникає через абсолютну байдужість держави. Часто це пов'язано з тим, що ми, психіатри, звикли жити замкнуто, лікувати, але не відчувати всього болю наших пацієнтів. Але ситуація змінюється, і змінюється на краще, — пояснив голова оргкомітету фестивалю Семен Глузман.

У 2008 році Асоціація психіатрів України, яку він очолює, спільно із соціологами провела дослідження, щоб з'ясувати ставлення українського суспільства до психічнохворих людей. Виявилося, що близько 85 відсотків здорового населення зі співчуттям і розумінням ставляться до споживачів психіатричних послуг. І лише 1,4 відсотка опитаних — негативно.

На думку головного психіатра ГУОЗ КМДА, головлікаря «Павлівки» В'ячеслава Мішиєва, одна з наболілих проблем психіатрії — відсутність підтримки зі сторони. Лікар може лікувати хворого, стабілізувати його стан, але подальша реабілітація залежить від оточення пацієнта. Від його сім'ї, рідних, друзів. У «Павлівці» є пацієнти-старожили, які живуть у лікарні, позбавлені родичами не тільки допомоги і спілкування, але і житла... Багато з них знаходять розуміння і можливість реалізуватися в творчості. Це дуже талановиті й світлі люди. Вони трохи інакше дивляться на світ, ніж, ми, здорові. (До речі, норма психічного здоров'я досі не визначена. Не встановлено межу між нормою і патологією). Їхня душа болить і сприймає навколишній світ по-дитячому. І це дар, якому варто повчитися.

Відкриття фестивалю «Павлов-фест» відбудеться 15 вересня о 12.00 у Києві біля арки «Дружби народів». Організатори шукають волонтерів.

Ольга ВАУЛІНА.

ФОТОФАКТ

Водії важкої техніки ПАТ «АК «Київводоканал» продемонстрували свою майстерність керування спецтранспортом. Перший показовий виступ відбувся під девізом «Краще, вище, сильніше!»

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Дають шанси на одужання

Сучасні методи лікування онкозахворювань стали доступнішими для мешканців Рівненщини. Цьому сприяє співпраця з фондом Ріната Ахметова «Розвиток України» в рамках проекту «Рак виліковний. Своєчасна діагностика та лікування онкологічних захворювань», яка розпочалася торік. Рівненщина тоді одержала найсучасніше обладнання в новостворений центр променевої терапії майже на 23 мільйони гривень, завдяки чому в області запровадили новий рівень діагностики та лікування раку. А цього року в рамках державно-приватного партнерства за сприяння фонду в центрі відкрили сучасний кабінет брахітерапії (для лікування за європейськими технологіями онкоутворень порожнинних органів). Перспективою співпраці на 2012—2013 роки також є підвищення кваліфікації медиків центру променевої терапії в кращих клініках світу. Фонд Ріната Ахметова готовий профінансувати запровадження в центрі променевої терапії електронної системи охорони здоров'я (E-Health), що дозволить рівненським лікарям консультуватися з фахівцями провідних європейських клінік, а отже — запроваджувати на Рівненщині кращі світові практики лікування раку. Це дуже актуально для області, де майже 19 тисяч онкохворих, з них майже 200 — діти.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

ЗАКОН НЕ ДІЄ?

Вуличні таблички — тільки російською

За розпорядженням виконкому Одеської міської ради почалося виготовлення нових табличок з покажчиками вулиць. Заступник міського голови Олексія Костусєва Сергій Підгайний заявив, що нові таблички будуть містити інформацію тільки російською мовою. Найближчим часом 50 нових покажчиків уже займуть своє місце на вулицях міста.

Як відомо, сесія Одеської міської ради прийняла рішення про використання в місті російської як мови національної меншини, присвоївши їй статус регіональної.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Коментар юриста

Відповідно до статті 27 Закону України «Про засади державної мовної політики» топоніми (географічні назви) — назви адміністративно-територіальних одиниць, залізничних станцій, вулиць, майданів тощо — утворюються і подаються державною мовою. В межах території, на якій поширена регіональна мова або мова меншини, поруч із топонімом державною мовою відтворюється його відповідник цією регіональною мовою (мовами).

Понад те — стаття 25 закону передбачає, що адреси відправника та одержувача поштових відправлень, телеграм, що пересилаються у межах України, мають бути написані державною мовою. А органи державної влади, органи місцевого самоврядування, їх посадові та службові особи, винні в порушенні закону «Про засади державної мовної політики», несуть адміністративну або кримінальну відповідальність.

Наталя ГЕЛЕТКО.

...а тим часом

в Одесі підбито підсумки 13-го загальнонаціонального конкурсу «Українська мова — мова єднання». У ньому взяли участь більше 1,5 тисячі осіб, громадських організацій, творчих спілок з усіх куточків країни.

Переможцями у трьох традиційних номінаціях «Квітни, мово наша рідна», «Мовне багатоголосся» і «На видноті всього світу» стали одеський поет Анатолій Глущак і львів'янин Василь Кобілах, одеситка Наталія Буту і киянин Василь Лопата, поетеса з Луганщини Антоніна Листопад, Анатол Чокану (Кишинів), Ольга Хало (Луцьк) та Віталій Довгич (Київ).

На жаль, на урочистій церемонії нагородження не був присутній жоден представник влади.

ВІСТІ З ЛУГАНЩИНИ

Подешевшали овочі та гречка

За даними моніторингу середніх рівнів роздрібних цін на основні види продовольчих товарів, за останній тиждень на Луганщині відбулося зниження цін на крупу гречану — 1,4 відсотка, цукор — 0,7 відсотка та овочеву продукцію.

У той же час виросли в ціні макарони, яйця та картопля. Стабільними поки залишаються ціни на рис, хліб пшеничний з борошна першого гатунку, хліб житньо-пшеничний, яловичину, свинину, м'ясо птиці, сало, борошно пшеничне, варені ковбасні вироби, молочні продукти і соняшникову олію.

Хімзавод збільшив обсяги утилізації боєприпасів

З початку року Хімічне казенне об'єднання імені Г.І. Петровського пришвидшило темпи утилізації боєприпасів у 38 разів.

Процес демілітаризації реактивних снарядів відбувається за технологією, розробленою і впровадженою безпосередньо на об'єднанні. На сьогодні утилізовано понад 32 тисячі реактивних снарядів на загальну суму близько 10 мільйонів гривень. Щодня співробітники заводу розвантажують 160 тонн боєприпасів. За словами директора заводу Володимира Коробова, у 2012 році буде знешкоджено 5746 тонн військових засобів.

— Державні витрати на утилізацію однієї тонни боєприпасів значно скоротилися, — повідомив Володимир Коробов. — У наступному році планується збільшення робіт на 30% за рахунок дозавантаження наявних потужностей та введення додаткових. У цілому планується витратити на модернізацію цього процесу близько 8 мільйонів гривень.

Алла АНТІПОВА.

Співробітниці Хімічного казенного об'єднання імені Г.І. Петровського під час одного з етапів утилізації боєприпасів в місті Красний Луч Луганської області.

Фото УНІАН.

Незвичну виставку відкрили у Тернопільській обласній психоневрологічній лікарні. Автори графічних робіт, натюрмортів, портретів, вишивок та інших творів — пацієнти лікувального закладу. Арт–терапія допомагає у їх лікуванні. Матеріали для творчості заклад закуповує сам, допомагають також спонсори. Ідея влаштовувати такі виставки виникла після відвідання головним лікарем Володимиром Шкроботом аналогічних закладів у польських містах Кракові й Ополе

Чи потрапить Попелюшка на інвестиційний бал?*

Якість життя залежить від багатьох чинників, у тому числі — соціальних, екологічних. Тернопільщину можна вважати одним з найчистіших регіонів. У тому, що тут нема великих підприємств, є й свої плюси. Скажімо, викиди забруднюючих речовин та діоксиду вуглецю в атмосферне повітря за двадцять років скоротилися втричі: з 220,2 тисячі тонн в 1990 році до 63,9 — у 2010-му. А ось кількість відходів катастрофічно зростає. Лише за десять років: з 2000 до 2010-го їх побільшало у 2,5 тисячі разів! Зрештою, така ситуація приблизно повсюдно. Відмінність лише в тому, що в області проблема утилізації відходів практично не вирішується.

Село Синьків — то суцільний будівельний майданчик.

Мов на пороховій бочці

Три роки тому обласний центр буквально потопав у смітті. Давним-давно офіційно закритий Малашівський полігон досі приймає відходи. Сільську громаду, яка не бажає миритися з таким сусідством, міська влада час від часу задобрює різними соціальними подачками, однак вічно так тривати не може. Не вирішено питання про відведення землі під новий полігон, не кажучи про сміттєпереробний завод. Бажаючих попіаритися на цій проблемі було немало як у складі попередньої влади міста, так і теперішньої: презентували проекти, запрошували експертів, самі їздили за кордон по досвід, однак реальні кроки так і не зроблено. Місто продовжує жити, мов на пороховій бочці.

Забезпеченість житлом також визначає якість життя. Звичайно, порівняно з радянськими часами його вводять менше, але не набагато. Одна відмінність: якщо раніше будувала в основному держава, то тепер — самі люди. Будівельний бізнес Тернопільщини виріс переважно на заробітчанських грошах. Відповідно зростали ціни, які вже наздоганяли столичні. Зароблені кошти заробітчани здебільшого вкладали у нерухомість, навчання дітей, побутові речі. Дехто розкручував свою справу, але таких мало. Придбані квартири здавали у найм або замикали на ключ. Увечері можна спостерігати таку картину: в новій багатоповерхівці світиться лише кілька вікон. На весь під'їзд жилими могли бути дві-три квартири. Як і в деяких інших містах, не обійшлося без будівельних афер. Понад тисячу пайовиків обкрутила круг пальця фірма «Будівельник»: гроші взяла, житла не збудувала. Її власника засудили, а люди змушені додатковим коштом добудовувати квартири.

Будівельний «бум» призупинила криза. Але не тільки. Дедалі більше заробітчан вирішують залишитися у тих країнах, де працюють. Там і купують житло. Доробитися на власну «хату» пересічному вчителю чи лікарю, а саме бюджетники є головними наповнювачами місцевих кошторисів, нереально.

При високому рівні безробіття вже відчувається кадровий голод. У Борщівському районі нам розповіли такий факт. У селищі Скала-Подільська не змогли знайти майстрів для перекриття даху поліклініки. Ледве розшукали їх в одному з навколишніх сіл. Бракує зоотехніків, ветлікарів, механізаторів...

ТРОХИ СТАТИСТИКИ

Обсяг підрядних робіт на одного жителя в першому півріччі в середньому по області становив 241 гривню. У Монастириському районі всього 0,5 гривні, Зборівському — 2,1. На 1 липня в області не працювала 41 будівельна організація.

Багаті земляки ощасливлюють малу батьківщину...

І все-таки у вирішенні соціальних питань останнім часом відчувається певний прогрес. З ініціативи голови облдержадміністрації Валентина Хоптяна освітлено майже всі села. Надворі XXI століття, а населені пункти були в пітьмі. Взялися облаштовувати внутрішні вбиральні у школах, міняти вікна й двері у школах, садочках, ФАПах, будинках культури. Більше пощастило селам, звідки родом бізнесові знаменитості. Той же Синьків — родинне село Дмитра Фірташа — нині нагадує грандіозний будівельний майданчик. Оновлено приміщення школи, дитсадка, ФАПу, сільської ради, менш як за рік зведено чудовий будинок культури, готель, розпочато будівництво сучасного торговельного комплексу, ресторану... Все зроблено добротно, зі смаком. Не кажемо вже про тепличний комбінат, який виблискує склом на березі Дністра. Вражають масштаби, сучасні технології, а це тільки початок. Дорога до села — казка: висока «подушка», товстий шар асфальту. Щоб її розширити, довелося лупати скалу.

Васильківці Гусятинського району, звідки родом засновник агрохолдингу «Мрія» Герой України Іван Гута і де розміщений його центральний офіс, можна вважати еталоном сучасного села: школа оснащена за останнім словом інформаційних технологій, чудовий спортивний комплекс, а таким дитсадком не кожне велике місто може похвалитися, споруджується сучасний медичний центр, сільські вулиці заасфальтовано, садиби обнесено однаковими парканами.

«Школа майбутнього» зустріне першого вересня дітей села Скорики Підволочиського району. Це, мабуть, перший випадок, коли не школярі чекають школу, а вона на них уже півроку, так скрупульозно поставився до її облаштування директор ТОВ «Україна», Герой України Олег Крижовачук, до речі, колишній педагог. Тут продумано все до найменших дрібниць, навіть сад шкільний посадили, автобус придбали.

Таких сіл-щасливчиків небагато, але задля справедливості слід сказати, що влада знаходить спільну мову з бізнесом, коли йдеться про соціальні проекти. Для багатьох його представників стає справою престижу докластися до утеплення школи, ремонту ФАПу, доріг, будівництва стадіону, підведення газопроводів (деякі райони взагалі повністю газифіковано) тощо. Можливо, приходить усвідомлення, що треба не тільки брати, а й віддавати. Не настільки масове, як би того хотілося, і все-таки...

Громади взялися за перебудову свого життя

Не менш важливо й те, що вдалося розбудити самі громади. Почалося все з проекту ООН і ЄС «Місцевий розвиток, зорієнтований на громаду». Він, як відомо, передбачає, що у соціальних починаннях, важливих для життя громади, мають брати участь і самі люди. Спочатку ініціативні групи створювалися з трудом, адже роками існував стереотип, що хтось має прийти і зробити. Але крок за кроком вдалося його побороти. Громади деяких сіл так загорілися цією справою, що почали втілювати проект за проектом, брати участь у всіх можливих конкурсах. Загалом Тернопільщина посіла друге місце в Україні за кількістю реалізованих у рамках «Місцевого розвитку, орієнтованого на громаду» проектів — більше 60-ти. І ця робота триває. Особливо потужно — у Гусятинському районі.

— Цілі села, громади взялися за перебудову свого життя, — розповідає голова Гусятинської районної ради **Надія Хоптян (на знімку)**. — Ми залучили у район багато проектів та програм. Для їх виконання потрібні зусилля влади і громади. Причому від влади вимагається не лише скоординувати роботу, а й допомогти фінансами. Тому постійний головний біль — як наповнити бюджет, оптимізувати видатки. Якщо раніше заради незалежності держави люди ладні були терпіти, то тепер втомилися від порожньої балаканини, закликів і гасел, хочуть жити у спокої і достатку.

Завдяки співпраці з благодійними організаціями міст Харцвіллер (Франція) і Білефельд (Німеччина) вдалося забезпечити більшість інвалідів району візками, ходунками, спеціальними ліжками. Але найбільше зусиль влада докладає до реформування первинної медичної допомоги. Ця тема вимагає окремої розмови.

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

Валентин ХОПТЯН, голова облдержадміністрації: «У вирішенні соціальних питань опираємося не лише на кошти держави (їх завжди буде мало), а й залучаємо бізнес. При цьому гарантуємо захист від чиновницького свавілля, якщо люди на працює чесно, сплачує податки. Спочатку до наших намірів ділові люди поставилися прохолодно, мабуть, думали, що то чергова декларація, але дедалі більше підприємців, переконавшись, що вигідніше платити податки, ніж задовольняти апетити ненаситних контролерів, виходить з «тіні». Хоч тут ще роботи й роботи...»

Як перевернути піраміду

Хоч Тернопільщина не входить до числа пілотних областей, у яких експериментують з реформуванням галузі медицини, однак тут ще раніше дійшли висновку: зміни назріли і перезріли. З ініціативи ректора Тернопільського державного медичного університету імені Івана Горбачевського, депутата обласної ради Леоніда Ковальчука була розроблена концепція реформування медичної галузі області. Хоч слова «реформи» Леонід Якимович уникає.

— Воно не зовсім точно позначає суть того, що ми пропонуємо, — пояснює він. — Адже йдеться не про структурні зміни, а про вдосконалення чинної системи. Хіба в нас не було первинної ланки медичної допомоги? Інша річ, як вона фінансувалася, чи якісні послуги надавала? Те саме можна сказати про «швидку», невідкладну медичну допомогу, поліклініки, стаціонари... Ніби все є, все функціонує, а люди не перестають нарікати на медицину. Цілком відповідально можу сказати: на 30—40 відсотків система охорони здоров'я працює сама на себе, а не на пацієнтів. При тому, що коштів медицині гостро бракує, вони так нераціонально використовуються.

Найближчий до людей первинний рівень медичної допомоги отримує мінімум бюджетного пирога, відпущеного на медицину, — трохи більше 10 відсотків, вторинний — до 55, третинний — до 35. Хто обслуговує найбільше людей, отримує найменше. Виходить перевернута догори ногами піраміда. Щоб поставити її у природну «позу», потрібні чималі зусилля. Починати вирішили саме з первинної ланки. В лютому голова облдержадміністрації прийняв розпорядження «Про затвердження заходів щодо реформування галузі охорони здоров'я Тернопільської області на 2012—2013 роки».

Студентки-практикантки Тернопільського медуніверситету Наталія Швець і Галина Фрицька у навчально-практичному центрі первинної медико-санітарної допомоги в селі Увисла.

*ПРОДОВЖЕННЯ. ПОЧАТОК У № 153 (5403) ЗА 21 СЕРПНЯ ТА № 159 (5409) ЗА 28 СЕРПНЯ.

Найближчий до людей первинний рівень медичної допомоги отримує мінімум бюджетного пирога

ДОВІДКОВО

На 1 червня 2012 року в області функціонувало 150 амбулаторій загальної практики — сімейної медицини. Реорганізовано 44 фельдшерсько-акушерські пункти в амбулаторії загальної практики — сімейної медицини. У 50 закладах сільської мережі закінчують капітальні ремонти, у 135 медичних закладах тривають поточні ремонти, встановлено 320 металопластикових вікон. Відкрито п'ять додаткових пунктів швидкої медичної допомоги. Залишилося 78 ФАПів, кожен з яких обслуговує понад тисячу осіб. Їх потрібно реорганізувати в амбулаторії загальної практики — сімейної медицини.

Протягом року Заліщицька районна лікарня стала невпізнанною — набула справжнього європейського вигляду.

Університет демонструє, якою має бути сільська медицина

Прообразом медицини на селі можуть бути навчально-практичні центри первинної медико-санітарної допомоги, створені Тернопільським медичним університетом. Разом з досвідченими лікарями і фельдшерами тут практикують студенти-старшокурсники та інтерни. Центри, а їх в області п'ять, мають електрокардіограф, стоматологічну установку (допомога безплатна), комп'ютер, Інтернет. У системі он-лайн можна проконсультуватися з викладачами, провідними фахівцями університетської лікарні.

Ми побували у такому центрі в селі Увисла Гусятинського району. Галина Мадай з двома донечками якраз виходила з центру. Меншенький робили щеплення. Молода жінка зазначила, що умови набагато кращі, поліпшилось і обслуговування. Приміщення доводили до ладу спільними зусиллями влади і громади. Відремонтувати дорогу допомогла районна рада, кований парканець спонсорував місцевий фермер Володимир Коваль, а вже далі ініціативу перебрав університет.

— Щовівторка до нас приїжджають вузькі спеціалісти, — розповідає помічник сімейного лікаря Любов Яворницька, — приймають хворих, консультують. Про їх приїзд повідомлено людей заздалегідь. Днями звернувся чоловік зі скаргами на біль у серці. Зробили кардіограму, відправили через Інтернет у Тернопіль, через кілька хвилин хворий отримав призначення, пройшов курс лікування, почувається добре. Є в центрі кілька ліжок денного стаціонару, можна отримати процедури і піти додому.

Студенти-практиканти також мають усі побутові умови: душ, плиту, є де приготувати поїсти, відпочити.

Реформи треба було доручати менеджерам, а не лікарям

Руслан Мостовий, начальник відділу охорони здоров'я Гусятинської райдержадміністрації, горою стоїть за реформування галузі. Він навіть допускає, що якщо не вдасться добитися змін, доведеться покинути країну. Максималізм молодого спеціаліста можна зрозуміти, але чомусь віриться, що йому не доведеться цього робити. По-перше, сам ентузіаст, яких пошукати, по-друге, необхідність змін відчувають і нагорі. Загалом те, що відбувається в області, схвалюють у галузевому міністерстві. Зокрема, у липні на базі медуніверситету відбулося спільне засідання колегій Мінохорони здоров'я і Тернопільської облдержадміністрації, на якому обговорювався проект загальнонаціональної програми «Здоров'я-2020: український вимір». Її особливість у тому, що службу охорони здоров'я мають намір переорієнтувати на профілактику захворювань, культивувати здоровий спосіб життя. Як мовиться, Бог у поміч.

Гусятинський район — єдиний в області, який має чотири лікарні: в Гусятині, Гримайлові, Копичинцях і Хоросткові.

— Цього жоден бюджет не витримає, — каже Руслан Ярославович. — Ми проаналізували роботу Гримайлівської лікарні. Щороку лікуються одні й ті самі люди. Точніше, вони йдуть сюди перезимувати. Їм потрібне не так лікування, як миска супу. Але у Копичинцях є геріатричний центр з гарними умовами, можна поселити їх там. Функції лікарні — лікувати, а не займатися благодійністю. Для цього є інші організації. В одному з корпусів Гримайлівської лікарні вирішено створити хоспіс, у цьому нас підтримує ректор медичного університету Леонід Якимович Ковальчук. Або ще такі цифри: мільйон гривень тратимо на харчування хворих, а 600 тисяч — на ліки. Хіба це нормально? Реформатор польської економіки Лешек Бальцерович казав: нас чекають або реформи, або крах. Цю фразу можна цілком застосувати до нашої медицини.

У районі — 57 закладів охорони здоров'я. Дві лікарні отримують 90 відсотків бюджету, виділеного на медицину, всі решта — 10. А 80 відсотків населення звертається по допомогу саме до первинної ланки медичної допомоги. Тепер пропорція зміниться: на первинний рівень планують виділяти 30—35 відсотків бюджету. Решта 65—70 отримають заклади вторинного рівня. Наразі майже всі заклади ремонтують, утеплюють. За словами Руслана Мостового, це питання до осені закриють. ФАПи реорганізовують в амбулаторії, всього у районі буде більше 20 амбулаторій. Район виграв грант Кабміну — майже мільйон гривень — на зміцнення первинної ланки медицини.

— Кожній амбулаторії купимо комп'ютер, підведемо Інтернет, придбаємо програму підтримку сімейного лікаря, — веде далі головний реформатор медицини району. — Для віддалених сіл створимо чотири пункти тимчасового базування швидкої допомоги.

За великим рахунком, вважає він, реформування медичної галузі треба доручати менеджерам, а не самим медикам, тоді б зміни приходили б швидше і не так болісно.

До людей чи від людей?

Що не все так однозначно з реформами, ми зрозуміли у розмові як із медиками, так і з пересічними жителями області, з якими зустрічалися під час поїздки. Лікарі переживають, що їх може торкнутися скорочення. Ініціатори реформування запевняють: жодних скорочень не буде. Найгірше, що може бути, — це перепрофілювання. За даними управління охорони здоров'я облдержадміністрації, не укомплектовано більш як 50 посад лікарів загальної практики сімейної медицини. А ще медиків турбує застаріла матеріальна база. Усе «нове» обладнання — це те, що отримують від різних благодійних організацій із-за кордону, яке вже там відслужило не один рік. Машини медичної допомоги, що працювали ще в дні чорнобильської біди, досі на «ходу». А деякі амбулаторії і тих не мають.

Головний лікар Заліщицької районної лікарні Василь Романюк і завідувачка пологового відділення Наталія Кудрявцева ознайомлюються з новим медичним обладнанням.

Звичайно, це добре, що роблять ремонти, залучають спонсорів. Але медицина нині — галузь високотехнологічна, багато залежить від діагностики. Якщо не буде нового обладнання, жодні реформи не допоможуть.

Суперсучасне обладнання завдяки своєму знаменитому землякові Дмитру Фірташу має Заліщицька районна лікарня. За рік тут капітально відремонтували старі приміщення, збудували нові. Створено чудові умови як для медиків, так і для пацієнтів. Новесенькі меблі, імпортне обладнання, зокрема, діагностичне, закуплено сім автомашин для «швидкої», дві з яких — реанімобілі. Про таке оснащення можуть тільки мріяти обласні лікарні. Наскільки ефективно воно буде використовуватись у районі? На жаль, уже були приклади, коли отримані по гуманітарній допомозі реанімобілі розукомплектовували, а їх використовували як вантажні. Як сказав один досвідчений лікар, без фахівця найкраще обладнання — просто купа заліза. В обласному центрі екстреної медичної допомоги один більш-менш сучасний реанімобіль не встигає обслуговувати всі виклики. А про реанімобіль на повітряних подушках залишається тільки мріяти.

І зовсім не хочеться вірити у почуте припущення: медицину насправді готують до приватизації і для бідних людей вона стане ще більш віддаленою.

ДОВІДКОВО

Санаторій «Збруч» створено 1980 року на базі місцевого родовища мінеральних вод: слабомінералізованої «Новозбручанської» типу трускавецької «Нафтусі» і високомінералізованої «Рапи», яка за фізико-хімічним складом ідентична воді Моршина та литовського курорту Друскіненкай.

Мертвий сезон у санаторіях

Кілька років тому на мальовничій околиці райцентру Гусятина вирувало життя. Сотні відпочивальників приймав в один заїзд санаторій «Збруч», трохи менше — «Медобори», що навпроти, через дорогу.

Та ось уже десять місяців працівники державного підприємства «Санаторій «Збруч» у вимушеній неоплачуваній відпустці. На прохідній лише сторож і пес Анзор. Немає в санаторії ні світла, ні води... Колись акуратно викладені доріжки поступово заростають травою.

Аж не віриться: ще 2010 року колектив «Збруча» заробив 7,5 мільйона гривень. Тоді, за словами директора санаторію **Євгена Пожарнюка (на знімку)**, оздоровниця сплатила до бюджетів різних рівнів 1,2 мільйона гривень.

За час роботи санаторію тут лікувалися майже 80 тисяч осіб. Причому приїжджали з усіх куточків колишнього Союзу. Навіть із-за кордону.

— Але торік змінилися підходи до тендерів, для того щоб виконати всі умови, забракло коштів. Скажімо, щоб в усіх номерах установити кондиціонери і таке інше, — продовжує Євген Романович. — І програли.

Нині борги санаторію сягнули трьох мільйонів гривень. Отож «Збруч» узагалі позбавлений можливості брати участь у тендерах.

— У кращі часи в нас працювали 220 осіб. Тепер залишилося тридцять. З середини минулої осені ніхто заробітної плати не отримує. Але люди ходять на роботу, підтримують санаторій у робочому стані й вірять, що він знову запрацює у звичному режимі, — не втрачає оптимізму директор. — Ми пропонуємо зробити на базі санаторію всеукраїнську лікарню для реабілітації хворих з проблемами опорно-рухового апарату і кишково-шлункового тракту. Розробили проект, подали обґрунтування. Зокрема, підрахували, що протягом року тут можна підлікувати 88 хворих з кожної області, у тому числі — з Києва і Севастополя. Тепер — слово за столицею. Для утримування такої лікарні потрібно до семи мільйонів гривень щороку.

Ще один вихід — вивести санаторій з державного підпорядкування і залучити інвестора, який вкладе кошти і втримає оздоровницю на плаву. Принагідно зауважимо: дебіт «Новозбручанської» — 40 кубометрів щодоби. А санаторію вистачало для лікувальних потреб 1,5—2 куби. Отже, є значні резерви і для про-

мислового розливу. Втім, «Збруч» уже має в селі Чабарівка власний цех з розливу мінеральної води.

У Києві добре знають про ситуацію, що склалася в Гусятині, але далі обіцянок вирулити з глухого кута справа не йде. Готуючи цей матеріал до друку, наша газета звернулася до керівництва Державного управління справами Президента України, якому підпорядкований санаторій, з єдиним запитанням: які ж найближчі перспективи оздоровниці?

«У Державному управлінні справами розглянуто лист заступника головного редактора газети «Голос України» Демського С. Е. від 17.07.2012 № 292 щодо діяльності ДП «Санаторій «Збруч».

Інформуємо, що Державним управлінням справами вживаються заходи для врегулювання питання оздоровлення фінансового стану санаторію, у тому числі шляхом внесення оздоровниці до переліку закладів охорони здоров'я та програм у галузі охорони здоров'я, що забезпечують виконання загальнодержавних функцій, видатки на які здійснюються з державного бюджету», — йдеться у відповіді за підписом керівника Державного управління справами А. Кравця.

Санаторію «Медобори» пощастило ще менше. Тут фактично все розвалено — він пустує вже сім років. Аж дивно, що його не прибрали до рук за безцінь місцеві або заїжджі «спритники», як то нерідко у нас трапляється. Можливо, такі наміри і були. Завадила обласна рада, яка своїм рішенням оперативно вивела цей майновий комплекс з юридичного підпорядкування комунального підприємства «Медобори» і передала на баланс КП «Тернопільський обласний інформаційно-туристичний краєзнавчий центр». На думку голови обласної ради Олексія Кайди, в такий спосіб урятувано комунальну власність від дерибану. А Ларисі Римар, директору згаданого центру, дано вказівку підготувати перелік вимог, потрібних для передачі санаторію в оренду чи на продаж на конкурсній основі без зміни його призначення. Тобто там і надалі має залишитися оздоровниця.

— Я цей напівзруйнований майновий комплекс і за гривню віддав би, бо для його відбудови потрібна чимала сума, — наголосив у розмові з нами Олексій Кайда. — Але обласний бюджет потребує грошей.

Та ось чи знайдуться покупці? Бо, за великим рахунком, і купувати нічого. Хіба що земельну ділянку, на якій ось уже сім років стоїть цей виразний пам'ятник нашій безгосподарності й безголовості.

Любов ЛЕВИЦЬКА, Тетяна ПАСОВА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ДАЛІ БУДЕ.

Дефіцит державного бюджету України за січень–липень 2012 року, порівняно з відповідним періодом 2011 року, збільшився майже вдвічі — до 16,936 млрд. грн. Такі дані оприлюднено на сайті Міністерства фінансів України *(УНІАН)*

До початку навчального року загальноосвітні заклади Криму отримають 1075 комп'ютерів. Техніку надано в рамках угоди між Китайською Народною Республікою та Україною. Всього в країну поставлено 16 тис. нових комп'ютерів, *інформує наш власкор Роман ЧЕРЬОМУХІН*

Польський фатум на шляхах Волині

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Готуючи цей матеріал, в обласній прокуратурі дізнався, що 29 серпня на міжнародній автомагістралі М-07 поблизу села Вишнів Любомльського району поляк автомобілем збив на смерть 48-річного місцевого мешканця К. А 26 серпня в селищі Голоби Ковельського району громадянином Польщі було смертельно травмовано 28-річного М. Того ж дня, але трохи раніше, близько 18.45 год. на міжнародній автотрасі М-19 «Доманове-Ковель-Чернівці-Тереблячe» поблизу Голоб трапилася ще одна дорожньо-транспортна пригода. Водій автомобіля «Toyota RAV4», працівник Генерального консульства Республіки Польща у Луцьку З., рухаючись з Ковеля у напрямку Луцька, скоїв наїзд на 27-річну місцеву жительку Анастасію Байду.

Унаслідок ДТП жінка отримала відкриту черепно-мозкову травму, рвані рани лівого стегна і кисті лівої руки. Її без свідомості госпіталізовано до реанімаційного відділення Ковельської центральної районної лікарні. Консул тілесних ушкоджень не отримав, стан А. Байди — тяжкий.

На місце події одразу виїхали слідчо-оперативна група УМВС України у Волинській області, керівництво УДАІ УМВС України в області, слідчо-оперативна група та начальник Ковельського МВ УМВС України у Волинській області. Було проведено огляд місця події та вилучено велосипед, одяг, взуття, уламки автомобіля. Попри те, що консул має певний дипломатичний імунітет, він добровільно пройшов тест для встановлення наявності факту алкогольного сп'яніння.

Того ж дня слідчими управлінням УМВС в області за фактом ДТП порушено кримінальну справу за ч. 2 ст. 286 Кримінального кодексу України (порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами, якщо ці дії спричинили смерть або тяжкі тілесні ушкодження). Сьогодні триває досудове слідство, проводять допити свідків у справі. Призначено проведення транспортно-трасологічної експертизи, а також експертизи технічного стану автомобіля.

Проте родичі та знайомі мають сумніви щодо справедливості розслідування. Вони, зокрема, заперечують той факт, що потерпіла могла виїхати на зустрічну смугу, а також стверджують, що дорога на тій ділянці рівна, суха і без вибоїн. Чоловіка потерпілої Іллю Байду обурює те, що з моменту аварії минуло три дні, але ніхто з Генконсульства так і не поцікавився станом здоров'я жінки.

Автору цих рядків добре відома ділянка шосе, де трапилася пригода. Треба бути великим сміливцем, щоб виїхати на магістраль, де надзвичайно інтенсивний рух як легкових, так і вантажних машин (фур, що прямують з-за кордону). Тож чи є сенс ризикувати життям, маючи поруч із шосе досить широку обочину? Тай і як могла жінка отримати такі важкі травми, якщо швидкість руху на цій ділянці обмежена до 60 кілометрів на годину?

Отже, питань виникає багато. Заступник прокурора області Валерій Невірець, з яким я зустрівся у середу, запевнив, що розслідування справи прокуратура бере під свій контроль і гарантує принципове, неупереджене слідство, незважаючи на ранги і посади учасників ДТП. У свою чергу редакція «Голосу України» стежитиме за ходом розслідування і проінформує про його результати своїх читачів.

Насторожує ще один факт, про який йшлося на початку статті. Надто часто винуватцями подібних трагедій на території Волині стають іноземці. Що це, недосконале законодавство чи поблажливе ставлення ДАІ до водіів з-за кордону?

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Дивлячись на фото цього спотвореного автомобіля, можна лише уявити, якої сили удар було нанесено Анастасії Байді.

Фото прес-служби УМВС у Волинській області.

Одяг, який захистить від біди

Його отримали в подарунок від працівників Державтоінспекції всі вихованці Хмельницького обласного дитячого будинку «Берізка».

Це — спеціальні світловідбиваючі жилети. Спереду, з одного боку, на них нашиті смужки, які світяться від світла фар, та шеврони ДАІ. З іншого — прозора кишеня, в якій розміщується інформація про дитину. Зі спини також зроблено світловідбиваючий напис: «Обережно! Увага діти на дорозі!». Ідея створення такого одягу належить місцевим працівникам ДАІ. Він знадобиться, коли дітям доведеться переходити дорогу в темний час доби. Перед початком навчального року дітлахи отримали разом із жилетами ще й буклети «Увага! Діти на дорозі!» та солодощі.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.
Фото надане прес-службою УДАІ в області.

За місяць в Києві зафіксовано майже 19 тисяч порушень правил руху

У країні триває місячник безпеки дорожнього руху. Станом на 26 серпня інспекторами столичної Державтоінспекції виявлено 18 685 порушень Правил дорожнього руху. Серед них: керування у нетверезому стані — 1 057; перевищення водіями транспортних засобів встановлених обмежень швидкості руху — 8 654; порушення правил обгону — 149; створення аварійної ситуації — 37.

Щодо пасажироперевізників, то тут вартові доріг зафіксували 2 559 різноманітних порушень. Серед них: відхилення від встановленого маршруту руху — 777; перевищення водіями транспортних засобів встановлених обмежень швидкості руху — 391; порушення правил обгону — 44; створення аварійної ситуації — 5; виявлено також 17 водіїв, які керували автобусами в стані алкогольного сп'яніння.

За інформацією УДАІ м. Києва.

ДАІ заявила про себе на повний голос

У Полтавській області управління ДАІ запровадило соціальну рекламу для учасників дорожнього руху.

За допомогою гучномовців, які є у місцях масового перебування людей: на автовокзалах, ринках, а також на підприємствах, — звучать звернення ДАІ. **Як повідомили у відділі зв'язків з громадськістю УМВС України в області,** звернення розраховані не лише на водіїв, а й на пішоходів, велосипедистів і дітей.

Водіїв закликають дотримуватися вимог швидкісного режиму та правил безпечного проїзду поблизу навчальних закладів та ігрових майданчиків. Пішоходам нагадують, що переходити дорогу потрібно тільки у відведених для цього місцях. Пасажирам рекомендують не порушувати правила поведінки в транспорті.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Свиней не віддамо!

Жителі карантинної зони, оголошеної на території Запорізької області у зв'язку з виявленням вірусу африканської чуми, виступають проти примусового вилучення у них домашньої живності через невизначеність з компенсаціями.

Виявляється, 40-денний «карантин свиней» навколо села Комишуватка Приморського району Запорізької області ще й не починався. Бо, як зрештою з'ясувалося, із самого початку всі не дуже уважно читали інструкцію. А вона чітко вказує, що відлік 40-денного карантину у 10-кілометровій зоні навколо джерела виявлення АЧС розпочинається з моменту, коли там усе свинопоголів'я буде ліквідовано — відправлено на консерви чи варену ковбасу... Однак, якщо на знищення 198 голів у Комишуватці знадобилася доба, й ще дві — на компенсацію збитків господарям, то щодо коштів на менш жорсткі заходи ще в п'яти населених пунктах (місто Приморськ, села Банівка, Преслав, Подспор'є, Набережне), які входять до згаданої карантинної зони, ясності немає. А якщо так, то ніхто не хоче здавати тварин на м'ясокомбінат — адже в безробітних селах тільки натуральне господарство й дозволяє людям якось виживати. Зрештою, влада в особі керівництва районної ветеринарної служби зробила роз'яснення, що всі заборони на продаж стосуються лише свиней, забитих у домогосподарствах. Коли забій здійснено на спеціалізованих бойнях, то в цьому разі обмежень немає.

Від початку серпня, тобто через кілька днів після оголошення карантину, у 10-кілометровій загрозливій зоні періодично відбувалися сільські сходи та інші форми «свинних бунтів». Один із таких, за участі приблизно ста осіб, пройшов 27 серпня під стінами Приморської райдержадміністрації. Головне його гасло: «Не віддамо!». Логіку людей зрозуміти можна, адже інструкція інструкцією, а коли тільки за місяць після спалаху починаються якісь дії із вилучення свиней і особливо поросят та відправки їх на Мелітопольський м'ясокомбінат, то чим це вже може зарадити справі? Тим більше, що у жодному населеному пункті нових захворювань свиней (а це три тисячі голів!) не виявлено. Тому на мітингу й лунало, що «ніякої чуми не було, а була лише політика». Причому політика нищення малого і середнього бізнесу в інтересах бізнесу великого, який, як вважають селяни, годує свиней «не натуральними кормами, а якоюсь хімією».

Тим часом, районна адміністрація в особі заступника голови Володимира Делігіозова довела до відома присутніх на мітингу таку інформацію: відповідного рішення Кабміну про вилучення свиней із 10-кілометрової зони (принаймні у Приморську) немає; грошей на рахунках для компенсації — теж. У зв'язку з такою ситуацією місцева надзвичайна протиепізоотична комісія звернулася до голови Запорізької облдержадміністрації, щоб просити Кабмін утриматися від вилучення всього свинопоголів'я із карантинної зони.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запорізька область.

Чому досі Корюківку не вшановують, як Хатинь?

НАРОДНА ТОЛОКА

Людській пам'яті властиво забувати. Та те, що робили фашисти в Корюківці, ми, свідки трагедії, не забудемо до кінця своїх днів. Наше місто було центром партизанського руху на Чернігівщині. Звідси почало свій шлях партизанське з'єднання О. Ф. Федорова, що стало рушійною силою фашистського розгрому Корюківки.

Почалося все вночі 27 лютого 1943 року. Партизани розгромили фашистський гарнізон, визволили сім'ї в'язнів-партизанів, активістів з усього Корюківського району. Налякані люди сиділи вдома або намагалися втекти до лісу. Та з'ясувалося, що вони йшли назустріч смерті, — на околиці міста на корюківців вже чекали. Наказ коменданта був принциповим: «Попереджаю населення Гути Студенецької, Перелюба, Тихоновичів, Корюківки: якщо не припините зв'язків із партизанами, названі села будуть спалені, а мешканці розстріляні...». Більшість людей не вірила в найгірше, не наважуючись залишати домівки. Та й село — не хутір. Хіба можна миттєво розправитися з тисячами людей?

Біда прийшла вранці 1 березня 1943 року. Неспроможні розгромити партизанів у лісах, залякати й підкорити населення, фашисти вирішили знищити Корюківку. Каральний загін есесівців оточив селище щільним кільцем. Поліцаї заходили до домівок, де мешканці у тривозі очікували на перевірку документів. Убивали всіх — і старих, і немовлят. Есесівці ходили від хати до хати, а слідом йшли підпалювачі. Гітлерівці збирали й гнали юрбами людей з дітьми по вул. Шевченка в центр селища — до ресторану, заганяли у приміщення. Всередині, з-за прилавку, стріляв кат. Мертві лежали один на одному в кілька рядів аж по вікна. А черга за смертю не зменшувалась.

За два дні, з першого по друге березня, фашисти розстріляли, забили, спалили живцем 6700 мирних жителів. Із 1300 будинків залишилось лише десять. Такого звірства людство ще не бачило! Це найбільший злочин нацистів не тільки в Україні, а і в Європі.

Державна комісія, яка готувала матеріали для Нюрнберзького процесу, визнала, що під час корюківської трагедії на окупованих територіях було водночас знищено найбільше мирних жителів за весь період Другої світової війни. Прикро, що ні за часів радянської влади, ні нині пам'ять про загиблих належним чином не увічнено...

Ущент спалену Корюківку десятиліттями відбудовували. Та на подвір'ях, у садках і на городах досі стоять кілька десятків хрестів, пам'ятників над спаленими кістками рідних. Ці могили розкидані по селу, й досі не перепоховано останки...

Ще в першій половині 80-х років минулого століття був погоджений і затверджений проект будівництва в Корюківці меморіального комплексу на згадку про 256 спалених сіл України. Але через чорнобильську катастрофу держава не виділила на меморіал коштів. Уже в роки незалежності України мешканці Корюківки неодноразово порушували питання про будівництво меморіалу, двічі збирали кошти. Та, на жаль, міська рада використала гроші на ремонт у парку Слави.

У 2003—2004 роках корюківчани зверталися до Бундестагу, тодішнього посла Німеччини в Україні Д. Штюдеманна, але окрім вибачення та співчуття нічого не отримали. У 2011 році, на 68-мі роковини корюківської трагедії, вшанування пам'яті загиблих вийшло за рамки місцевого і районного масштабу. А вже цього року за підтримки Українського інституту національної пам'яті та Корюківського історичного музею побачила світ збірка «Корюківка, 1943: злочин проти людяності».

У жовтні минулого року Віктор Янукович за підтримки Голови Верховної Ради Володимира Литвина прийняв рішення про будівництво меморіалу всім спаленим селам України. До нас на наукову конференцію в грудні 2011 року приїздили директори Меморіалу з Хатині в Білорусі та з Росії, обіцяли приїхати на відкриття меморіалу в Корюківці. Та, на жаль, справи з будівництвом українського меморіального комплексу поки що не зрушили з місця. Бо фінансування лягло на плечі обласної та міської влади, які коштів на таке глобальне будівництво не мають. Та ми вважаємо, що гроші на будівництво цього меморіалу повинні надати і з інших областей України, села яких потраплять в експозицію. Потрібна допомога всієї України, спонсорів та благодійників. Не зробимо тепер — не зробимо вже ніколи. Нам, свідкам страшної трагедії Корюківки, дуже хотілося б дочекатися відкриття меморіалу...

Діна КОРНІЄВСЬКА, Ганна КУЗУБ, Інна ТИТЕНКО, Ірина ТКАЧОВА, Галина ПОПОВА та інші свідки корюківської трагедії.

Корюківка Чернігівської області.

Фото з домашнього архіву Діни Корнієвської.

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Дореорганізовувались...

У статті Мілани Груби «Некваплива пошта», опублікованій в № 94 «Голосу України», розповідається про реорганізацію пошти. Цей процес триває вже близько року, але порядку немає. Навіщо чиновники вигадали цю реорганізацію, щоб щось поліпшилося? Раніше нас обслуговував свій листоноша, тепер — один Конотоп фактично обслуговує всю Сумську область. Божевільня, а не пошта стала: з Херсонської області в Сумську новорічна листівка йшла більше місяця! Тепер і винуватих у цьому безладі не знайти. У війну, вибачите, з доставкою пошти й то краще було. А сьогодні — порядку немає й, вочевидь, не швидко його наведуть.

Таку ситуацію ми спостерігаємо і з реорганізацією Пенсійного фонду України. Раніше в міста була своя установа, район мав свою, на кожній дільниці — свій інспектор. Черг не було. Тепер ці підрозділи об'єднали. Увесь народ — а це майже 34 тисячі пенсіонерів — мали обслуговувати в одному кабінеті! Невже таку реорганізацію задумано, щоб краще обслуговувати пенсіонерів?

Якби ви бачили, що тепер коїться в будинку Пенсійного фонду в Шостці! До одного кабінету юрбиться народ з будь-яких питань, коли в установі на трьох поверхах — 60 кабінетів. Це знущання над престарілими! Можливо, за економію пенсійних грошей працівники фонду премії одержують? А що нам робити — людям похилого віку, змушеним стояти під кабінетом?

СКЕДНІС.

Шостка Сумської області.

Реве та стогне Південний Буг

Прочитала статтю в «Голосі України» про долю річки Південний Буг «Чисті води помутніли», опубліковану 07.06.12 р. в № 103. І хочу подякувати авторові за порушену тему, адже болить душа за екологічний стан річки. Я щодня ходжу через міст на роботу й бачу, що з нею відбувається.

Південний Буг прочищали ще в роки СРСР. У центрі міста, посередині річки, вже з'являються острівці, ростуть дерева, ходять птахи. Поруч — супермаркет, тож відходи продуктів плавають уздовж берега. А влітку від застійної води йде неймовірний сморід. Мені здається, що я чую, як річка стогне. А керівники адміністрації не реагують на мої листи жодним чином. Зате раз на рік під час суботника саджають уздовж річки дерева. На цьому любов до природи й закінчується.

Також турбуємося про наш сад по вул. Зарічанській. Його не чистять, хоча й перебуває він на державному балансі. Тут валяються купи шприців, пляшок, ганчір'я, це — улюблене місце алкоголіків та бомжів. А поруч — два дитсадки! Перед підростаючим поколінням соромно! Допоможіть урятувати річку й сад!

С. ІВАНОВА.

Хмельницький.

ФОТО З КОНВЕРТА

Маша й ведмідь.

Фото Миколи КАПУСТИ.

Донецьк.

ПИШУТЬ ВЕТЕРАНИ

Спасибі, що пам'ятаєте і допомагаєте!

Я, Марій Йосип Миколайович, — інвалід I групи Великої Вітчизняної війни. 20 квітня цього року мені виповнилось 87 років. Під час Другої світової на полі бою із фашистами 24 квітня 1945 року отримав поранення — не маю лівого плеча. Доправили мене в Москву до лікарні, де й врятували життя. 27 жовтня 1945 року був демобілізований із Радянської Армії.

Війна — це страшна трагедія. І хоча ми здобули перемогу, молімося Богу, щоб більше такі жахіття не повторювалися, ми повинні зберегти українську незалежність.

У селі Ценява залишилися живими крім мене ще два ветерани Великої Вітчизняної війни: Гринишин Володимир Федорович та Новиченко Василь Іванович. Хочу подякувати, хай і запізно, за нинішнє свято 9 Травня. Цьогоріч День Перемоги для нас був, як ніколи, особливим. Нас відвідали у наших домівках, вручили медалі, грошову допомогу, море квітів і теплі слова. Ми вдячні посадовим особам за підтримку та увагу до сивих ветеранів, в яких були нелегкі молоді роки життя. Зичу всім доброго здоров'я та розквіту нашій незалежній Україні! Дорогі ветерани Великої Вітчизняної війни! Не здавайтесь! Міцного вам здоров'я та довголіття.

З повагою, Йосип МАРІЙ, інвалід I групи Великої Вітчизняної війни.

Ценява Рожнятівського району Івано-Франківської області.

Не штовхайте нас до нехтування законів

У статті 10 Конституції України записано, що державна мова — українська. Всі, хто приймав присягу на вірність державі Україна, її Конституції, під час служби зобов'язані користуватися саме українською.

Якщо державні посадовці порушують власні закони, то чому ми повинні їх виконувати? Недобрий приклад підштовхує народ до нехтування законів. Хто, як не Президент — гарант Конституції, має поставити все на місця?

Іван ВИШОВСЬКИЙ.

Переходи Тернопільської області.

Про маму, мову, огірки і «чтолі»

Я ТАК ДУМАЮ

Сьогодні українською мовою розмовляють здебільшого по селах та ще в Західній Україні, куди радянська влада прийшла пізніше.

Тож, коли обговорюють мовну проблему, я частенько згадую таку доволі цікаву і веселу історію, що трапилася з моєю мамою. Якось після війни приїхав у відпустку на літо в село до матері. На городі того саме зібрали гарний врожай огірків. Та їсти особливо їх не було кому, тому мати набрала кошик і понесла до Лебедина на базар — продавати.

Повернулась мати з базару, я її питаю: «Як Вам, мамо, базарювалося?»

«Добре, — каже, — продала огірки, продала і «чтолі».

«Які ще «чтолі»?» — питаю.

Мати й розповіла: «Прийшла я на базар та розіклала ті огірки на купки. В одні купки — свіжі, рівнесенькі огірочки, в інші — ті, що гірші. Підходить покупець, вочевидь, — міський. Подивився й питає: «Это у вас огірки, что лі?». Я йому показую на одну купку, де гарні огірки: «Це, шановний, огірки, а це, показую на гірші, — «чтолі». Ви що будете брати: огірки чи «чтолі»? «Чтолі» — дешевше».

Так-от: історія — історією, а реальність лякає. Жителі міст, навіть такого невеликого, як Лебедин, щоб якось відрізнитись від забитих колгоспників, намагались розмовляти російською. Насправді це і не російська, і не українська, а якась суміш двох мов — простіше кажучи: суржик. Але, звичайно, це інша мова, не така, якою ми розмовляємо в селі. Так відбувається скрізь і сьогодні.

Багато з тих, хто народився в Україні, живуть на землі, де жили їхні батьки, де їхнє коріння, і тому людей коробить, коли депутати виступають у Верховній Раді — найвищому органі держави — російською.

До чого це призведе? Згадайте хоча б ситуацію в Білорусі, де офіційно затверджено дві державні мови. Не минуло і десятків років, як друга державна — «великий и могучий руський язик» — витіснила білоруську. А немає мови — немає держави.

Те саме може статися і з українською мовою. Якщо вона зникне — буде знищена і українська культура, а з ними й держава Україна.

Щоб цього не сталося, необхідно ввести сувору заборону на використання російської під час виступів у Верховній Раді. А ще краще було б, якби після виступу російською промовцю вслід казали: «За Україну так дбає, як мови рідної не знає». У вільний час — будь ласка, спілкуйся будь-якою мовою, але на державній службі — будь добрий, спілкуйся державною мовою країни, представником якої ти є.

А я ще й тепер, коли буваю на базарі, де продають огірки, завжди згадую маму і те, як вона продавала «чтолі».

Тихон ВЕЛИЧКО.

Черкаси.

Як і чому німці вкрали в України Елладу і віддали Греції

Ми вже писали про те, що вся так звана «Всесвітня історія» є наслідком безпрецедентних і масштабних фальсифікацій іудео-християнських богословів (III—IV ст. н. е.) і німецьких істориків (XVI—XVII ст. н. е.) (Див.: «Як і чому з Великої Романії зробили «Візантію», а з провінційної Роми — «Великий Рим»? //«Голос України», 15.08.2012 р.).

Останні не тільки поміняли місцями Велику Романію (метрополію нащадків троянців-теукрів — мал. 1) і Рому (італійську провінцію), але й придумали назву держав, яких ніколи не було: «Візантія» і «Греція».

На це, зокрема, звернув увагу німецький історик О. Фалльмерайєр, який у 1830 році заявив, що в жилах християнського населення сучасної (на той час) *Греції* немає жодної краплі справжньої еллінської крові. А скіфські слов'яни, іллірійські арнаути, діти північних країн, кровні родичі сербів і болгар, далматинців і московитів — народи, які дуже дивуються, за свідченням Фалльмерайєра, коли їх називають *греками*.

Вельми цікавою є й думка А. Васильєва, котрий стверджував, що в XI столітті нашої ери *греки* у **Візантії** були напівдикунами, а вся **класична Еллада** — чарівна казка *епохи Відродження*. Його тезу підтримує і вже згадуваний нами М. Морозов, який акцентує на тому, що теологічна література грецькою мовою розпочалася наприкінці IV століття нашої ери з перекладу на неї «Апокаліпсиса». А світська література грецькою мовою з'явилася значно пізніше і, ува-га (!), поза межами країн з корінним грецьким населенням, конкретно — в Західній Європі.

Зверніть також увагу, шановні читачі, на IV століття нашої ери. Саме в цьому столітті християнство, в якому перемагає іудео-християнська секта, стає державною релігією в **Романії** і переходить в релігійній літературі та церковному діловодстві з коптської мови на таке собі «християнське есперанто» — *грецьку мову*.

Про те, що *греки* — аналог російського, американського чи радянського народу (які є імперським конгломератом різних етносів), свідчить хоча б те, що, за свідченням Лікурга, *греки* впродовж трьох століть нічого не знали про «грецьку» літературну пам'ятку видатного античного автора Гомера — «Іліаду». Це підтверджують і слова О. Вельтмана, який пише: «...Самі греки кажуть, що «Іліада» спочатку була написана не грецькою мовою...».

На думку С. Бондаря і П. Кралюка: «...Еллiністичні тенденції в Північному Причорномор'ї виявилися ще раніше, ніж у «материнській» Греції. Незадовго до походів Олександра Македонського боспорський цар Левкон I (близько 389—349 рр. до н. е.) здійснив низку завоювань, унаслідок яких до складу Боспорської держави ввійшли не лише давньогрецькі міста-колонії, а й території, населені «варварськими» племенами. Як результат було створено типову еллiністичну державу, що в IV—III століттях до нашої ери переживала період свого піднесення» **(мал. 2)**.

Проте ми мусимо уточнити слова С. Бондаря і П. Кралюка щодо терміну «еллiністична» держава, оскільки, на нашу думку, більш правильним є термін «скіфоеллінська» держава. Скажімо, те, що на карті **(мал. 2)** називається *Херсонеською державою*, насправді було державою *Гераклеєю* зі столицею *Херсонесом*.

Нагадаємо, що ***Геракл*** вважався прабатьком і скіфів, і еллінів. Народився він, за міфами, в українському Криму — поблизу міста *Пантикапей*/Керч.

В цей само час, як пише скандинавський дослідник М. Нілльсон, *Древня Греція* була країною землеробів і пастухів, а багато з так званих *грецьких* «міст» були лише великими селами.

Ми вже згадували про переконливі висновки М. Чмихова про українське (трипільське, VI—III тис. до н. е.) походження релігійного культу бога ***Зевса*** **(мал. 4)**. У цьому контексті не є дивним той факт, що син ***Зевса — Теукр*** стає першим царем **Трої** (III тис. до н. е.). А його нащадок — «моторний парубок» ***Еней*** — царем **Рими/Візантії**, збудованого на землях троянців-*тевкрів*.

Мал. 1. *Карта Великої Романії (столиця —Візантій/Константинополь) у VI столітті нашої ери.*

Фото 3. *В. Бебик в Керченському лапідаріумі (колекції надгробних пам'яток). Праворуч — надгробний пам'ятник прабатьку скіфів та еллінів **— Гераклу.***

Одним із покровителів **Трої** був сонячний бог *Аполлон/Купало*, релігійний культ якого народився в українському Причорномор'ї **(мал. 5)**. У цьому зв'язку цікаво, що видатний скіфо-еллінський філософ Аристокл/Платон стверджував, що підтримує священний зв'язок з богом ***Аполлоном*** і є його служителем.

Як справедливо зазначають С. Бондар і П. Кралюк, культ бога ***Аполлона*** був не грецького, а північно-причорноморського походження. І цей культ сонячного бога Аполлона був головним в усіх так званих мілетських (мелітопольських. — **В.Б.**) колоніях у VI—I століттях до нашої ери.

Від себе додамо, що сонячний культ бога ***Аполлона*** був нерозривно пов'язаний з місячним культом богині ***Артеміди***, який в ті само часи виникає на території Прадавньої України.

Цьому є не тільки історично-джерельне, а й археологічне підтвердження. Зверніть увагу на жіночі прикраси — сережки з древнього українського міста **Пантикапей** із зображенням місячної богині ***Артеміди***, яку бачимо із скіфським луком, схожим у зігнутому стані на молодий місяць **(мал. 6)**.

Можливо, саме схожість ріжка молодого місяця із скіфським луком і сприяла трансформації культу місячної богині ***Артеміди*** під час перенесення цього культу з *України* до країни цивілізаційно відсталих пастухів *Греції*, де вона стає богинею полювання?..

Вельми показово, що *греки*, яким німецька історіографія приписує народжений в Україні феномен *еллінізму*, насправді мало що розуміли в запозичених з Північного Причорномор'я культурно-релігійних феноменах.

Скажімо, бога Сонця ***Аполлона*** вони називали переважно ***Аполлоном Лікейським***, що характеризувало його, на думку М. Нільссона, не як бога світла, а як бога пастухів. Богиня Місяця ***Артеміда*** хоча і стає в них найпопулярнішою богинею, проте не в статусі богині Місяця (як в Українській Елладі), а як богиня полювання та «головна німфа».

У цьому зв'язку зазначений автор дивується, яким же чином ці два культи в Греції могли бути пов'язані між собою?.. Дивується й одразу сам дає відповідь, наводячи приклад «грецького» бога пастухів ***Пана***, який, за його словами, з'явився у столичному грецькому місті **Афіни** не раніше періоду перських війн.

Проте якби М. Нільссон почитав індо-арійські «Веди» та взяв до уваги, що *скіфи/арії* на межі III—II тисячоліть до нашої ери вийшли з берегів Дніпра, як пише Л. Васильєв, він би дізнався, що скотарське плем'я *панів* з давніх-давен проживало в донецьких степах України. Подивіться хоча б на монету з Пантикапея, де викарбувано ім'я «донецького» бога ***Пана*** **(мал. 7)**.

Отже, виходить, що вказані вище *давньоукраїнські* релігійні культи були запозичені *греками*, які перебували на нижчому рівні суспільного розвитку і були неспроможні піднятися на космічний (сонячно-місячний) рівень абстрактного мислення тисячолітньої *української цивілізації*, і все стає на свої місця.

У той час, як давньогрецькі «міста» були лише невеличкими селами, як пише М. Нільссон, у таких українських (трипільських) містах, як Майданецьке Черкаської області, налічувалося до 40 тисяч мешканців.

Загалом сучасна історична наука не має сумнівів, що першими індоєвропейцями в **Греції** були *пеласги*, які прийшли туди з півночі у III тисячолітті до нашої ери. Вони, за свідченням Геродота, називали свою країну *Пеласгією*. Плутарх відзначав, що *пеласги* були засновниками Риму, а Діодор Сіцілійський повідомляв таку історію заселення, наприклад, середземноморського острова Крит: перші були *е(теокри)тяни*, другі — *пеласги*, треті — *дорійці*.

1. Раніше ми вже довели, що біблійні *е(теокри)тяни* насправді є *тевкрами*/троянцями.

2. *Пеласги/лелеги*, за свідченням М. Суслопарова і О. Знойка, після дешифровки писемності *трипільців* і *кімерів (сумерів/сіверів)* виявилися *трипільцями*.

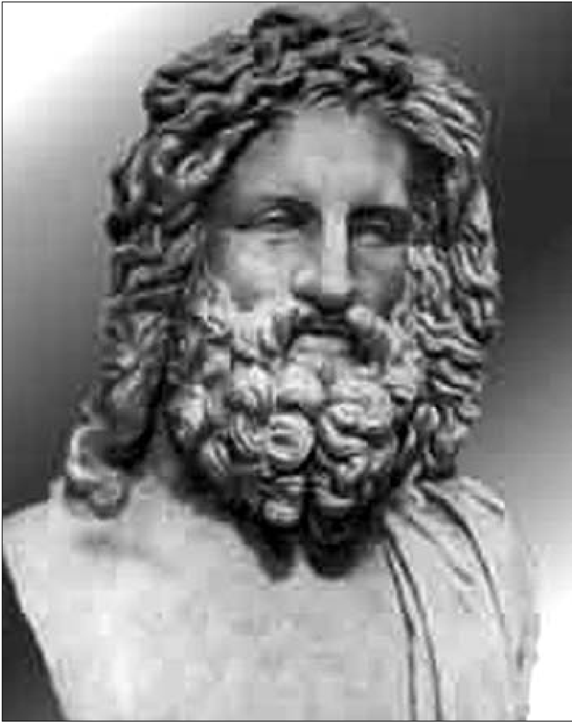
3. *Дорійці/(скіфи. —* **В.Б.**), за свідченням В. Клочка, були представниками сабатинівської археологічної культури з Центральної і Південної України.

І все це дає нам підстави для висновків, що яскрава і самобутня **Крито-мікенська цивілізація**, яка стала основою так званої **«грецької» цивілізації**, формувалася щонайменше трьома хвилями проукраїнських племен: *теукрів/троянців* (IV—III тис. до н. е.), *пеласгів/лелегів* (III тис. до

Мал. 2. *Давньоукраїнські (скіфо–еллінські) держави (I тис. до н. е.).*

У той час, як давньогрецькі «міста» були лише невеличкими селами, в українських налічувалося до 40 тисяч мешканців

Мал. 4. *Верховний Бог еллінів* ***Зевс/Деус*** *(батько кримчанина* **Геракла***), культ якого був розроблений трипільцями (Велика Україна).*

н. е.) і *скіфів/дорійців* (ІІ тис. до н. е.).

Так звана історична традиція свідчить, що так звані *греки* складалися із трьох основних груп: *ахейців, іонійців і дорійців*.

1. *Ахейці*, за висновками Л. Гіндіна і В. Цибурського, які спираються на свідчення Геродота, є нащадками «тевкрів» — *теукрів*.

2. *Іонійці* (найбагатше місто — Мілет/Мелітополь з 80 колоніями), за свідченням С. Бондаря і П. Кралюка, були основними носіями грецької культури в докласичну добу і ведуть своє походження з території України.

3. *Дорійці* (найпотужніше місто — Спарта), за даними В. Клочка, також були вихідцями з території України.

У цьому зв'язку постає запитання, а де ж там, власне кажучи, якісь *міфічні греки*, якщо історики, археологи та знавці античної філософії кажуть лише про праукраїнські племена?

Можливо, щось проясниться після аналізу релігійно-міфологічних аспектів так званої **«грецької цивілізації»**?

Відомий ромейський («візантійський») історик Лев Диякон (XI ст. н. е.), посилаючись на «Опис морського берега» Флавія Арріана (II ст. н. е.), пише, що син царя Пелея ***Ахілл*** був скіфом і походив з містечка *Мірмікій* біля *Меотського озера* (Азовського моря). Вигнаний скіфами за свій дикий, нестриманий і жорстокий норов, він начебто потім оселився у Фесалії.

На думку українських філософів С. Бондаря і П. Кралюка, ромейський історик (імовірно, грецького походження) Лев Диякон, який писав через 900 років після Арріана, намагався у такий спосіб поєднати «неканонічний» міф про скіфське походження ***Ахілла*** з «канонічним» міфом про грецьке походження цього обожненого після смерті античного героя.

Останній після

Мал. 5. *Український бог* ***Аполлон/Купало*** *(І ст. до н. е., Малоазійська Україна).*

смерті, ймовірно, був похований у присвяченому йому храмові на острові Левке *(Зміїному)* біля Одеси, розкопи якого здійснювали українські археологи С. Охотников і А. Островерхов.

Ці автори стверджують, що культ ***Ахілла*** був дуже популярний в **Ольвії** та інших «грецьких» містах українського Причорномор'я. Він мав титул *понтарха* (царя Понту — Чорного моря), *«владики скіфських земель»* і подекуди ототожнювався навіть із культом ***Геракла***.

Отже, відомий скіфський герой ***Ахілл***, про якого пише (не грецькою мовою!) у своїй «Іліаді» Гомер, народився в українському Криму (біля *Пантикапея/Керчі*) і похований біля українського міста Одеса *(на острові Зміїний)*.

Ураховуючи, що, «канонічна» Троя розташовувалася в малоазійському Причорномор'ї, народження, подвиги і поховання обожненого скіфського героя ***Ахілла*** здійснено в басейні Чорного моря (точніше — в Україні), виникає логічне питання: «А до чого тут греки зі своїми претензіями на українця Ахілла?».

Те саме можна сказати і про ***Геракла*** — прабатька *скіфів* і *спартанців* (і ті, й інші — *дорійці*), який, за міфами, теж народився в місті Мірмікій (біля *Пантикапея/Керчі*) і здійснював свої подвиги у Великій та Малоазійській Україні (нині — Україна і Туреччина).

Можливо, це і збіг обставин, але давайте зіставимо такі факти:

1. ***Геракл*** і ***Ахілл*** — обидва народилися в місті Мірмікій (біля *Пантикапея/Керчі*);

2. ***Геракл*** вважається прабатьком *скіфів*; ***Ахілл*** за народженням був *скіфом* і мав титул *«владики скіфських земель»* (а царі завжди «батьки» для своїх підданих);

3. ***Геракл*** і ***Ахілл*** — обидва здійснювали свої подвиги в Причорномор'ї (Великоукраїнському та Малоазійському);

4. ***Геракл*** був «одружений» на ***Змієногій богині***, яка й народила (за Геродотом) *Скіфа*; ***Ахілл*** похований у храмі його імені на острові ***Зміїний*** (біля Одеси);

5. ***Геракл*** і ***Ахілл*** — обидва після смерті були обожнені й забрані ***Зевсом/Деусом*** на небо (як і їхній «духовний правонаступник» скіф/копт — Ї***сус Христос***).

Такий ось «збіг обставин» щодо біографій ***Геракла*** та ***Ахілла***, який видається не таким уже й «випадковим».

Мал. 6. *Жіночі прикраси з давньоукраїнського міста* **Пантикапей** *(некрополь Німфей, IV ст. до н. е.) із зображенням богині Місяця* ***Артеміди*** *(із скіфським луком).*

І ще одна пікантна подробиця у виконанні російського М. Морозова, яка свідчить про вагомі українські впливи не тільки в античному світові, а й у величній **Романській** («Візантійській», як пишуть німецькі історики-фальсифікатори) **імперії**:

«...Наша псевдо-христианская эра... была предложена впервые римским монастерионцем украинского происхождения, принявшим имя Диониsия и открывшим, что рождество Христово случилось за 525 лет до того времени, как он начал его вычислять. Ранее этого хитроумного украинца, никто не решался определить ни год, ни месяц упомянутого сенсационного события...»

Зверніть увагу на такі слова російського історика:

1. Візантійський монах українського походження Діонісій запропонував у VI столітті нашої ери систему літочислення від Різдва Христова, тобто нинішній календар «нашої ери»/Різдва Христова придумав українець.

2. Немає сумнівів, що грамотний український монах знав про справжнє скіфське/коптське походження **Ісуса Христа** й тому увічнив у календарному літочисленні цього Великого Українця і Сина Божого, який повторив шлях видатних предків українців **Геракла** та **Ахілла**, котрих **Бог** забрав на небо.

3. Російська канонічна історична наука свідчить про те, що українці як народ з'явилися у XIV столітті нашої ери, виділившись із «великоруської» народності. А як тоді бути з українським монахом Діонісієм у Романії/Римі/Візантії, який за 800 років до того придумав сучасний календар?

4. А якщо згадати Геродота і Страбона, які писали, що жителів Трої римляни називали своїми предками та йменували *теукрами*, вибудовується чіткий цивілізаційний зв'язок між **Давньою Україною** і **Ромейською імперією**, яку хитромудрі німецькі фальсифікатори і творці так званої «Всесвітньої історії» перейменували на **Візантію**.

Отже, виходить, що насправді не було такої імперії — Візантії. Була тисячолітня Романія, збудована троянцями-теукрами на шляху між Європою та Азією. Італійське місто Рома насправді було віддаленою провінцією Романії і ніяк не могло бути столицею Римської імперії.

У цьому зв'язку вельми логічним видається те, що праукраїнські племена, які створювали підвалини Великої Романії, під час формулювання основних засад релігійної ідеології Ісуса Христа використали історичний досвід формування та еволюції релігійних культів обожнених героїв Геракла і Ахілла та скіфських пророків Зороастра і Будди.

Проте внаслідок «канонічної» фальсифікації Біблії та історії Великої Романії (Риму) відбулося те, що ми маємо на даний момент. Але цей момент нині стає Моментом Істини.

Валерій БЕБИК,
професор, проректор Університету «Україна», голова Всеукраїнської асоціації політичних наук.

Мал. 7. *Монета із скіфо–еллінського* **Пан***тикапея з іменем «донецького» бога* ***Пана***.

ПАМ'ЯТЬ

Вшанували Кубрата собором

У селі Мала Перещепина Новосанжарського району відбувся черговий Міжнародний собор болгар. Захід було присвячено 100-річчю «відкриття» на Полтавщині скарбу золотих і срібних речей та могили хана Кубрата — засновника й першого правителя Великої Болгарії. У VII столітті нашої ери вона займала частину території сучасної України, Росії та Північного Кавказу.

29 травня 1912 року в цій місцевості неподалік села Мала Перещепина два місцеві хлопчики, які пасли того дня худобу, в піщаних дюнах випадково знайшли візантійські, давньоболгарські, перські та аварські вироби й цінності. Скарб вважається одним із найбільших, знайдених у XX столітті: понад 800 предметів, з яких 19 срібних та 16 золотих судин. Загальна вага золота перевищує 25, а срібла — 50 кілограмів.

Вважається, що саме поблизу Малої Перещепини і був похований володар першого болгарського царства VII століття нашої ери. Нині на цьому місці встановлено пам'ятний знак, але вже є проект, який передбачає спорудження тут цілого меморіального комплексу. Болгари збирають кошти всім миром, сподіваючись, що вже найближчим часом вдасться реалізувати цей проект. Допомогти втілити його зголосилися Посольство Болгарії в Україні, обласна та місцева влада на Полтавщині.

Собор болгар цього року зібрав представників національних громад з Одещини та Херсонщини, Криму, а також Іспанії, Італії, Румунії, Молдови, Фінляндії. І, звісно ж, із самої Болгарії. У врочистостях узяли участь заступник голови Народних Зборів Республіки Болгарія Павел Шопов, Надзвичайний та Повноважний Посол Республіки Болгарія в Україні Красімір Мінчев, депутати Народних Зборів. Гостей вітав заступник голови Полтавської обласної ради Володимир Марченко.

Під час урочистостей територіальні громади Новосанжарщини презентували виставку робіт місцевих народних майстрів та художників. У гала-концерті взяли участь відомі болгарські виконавці та художні колективи нашого краю.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду м. Києва від 23 серпня 2012 року у справі №44/273-б за заявою Товариства з обмеженою відповідальністю «Геолог» (ЄДРПОУ 23415206, 83003, м. Донецьк, пр. Ілліча, 91) визнано Товариство з обмеженою відповідальністю «Брізпорт Україна» (ЄДРПОУ 32668060, 01001, м. Київ, вул. Шота Руставелі, буд. 11, р/р №26005010109478 у ПАТ КБ «ПРЕМІУМ», МФО 339555) банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лєснова Сергія Олександровича (ліцензія серія АВ 566907 від 14.09.2011р., ідентифікаційний номер 3069116418).

Заяви з кредиторськими вимогами до банкрута направляються до господарського суду м. Києва (ЄДРПОУ 05379487, 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) та арбітражному керуючому Лєснову Сергію Олександровичу (83054, м. Донецьк, вул. Собінова, буд. 133, кв. 5).

СПОРТ

Бі–бі–сі: «На Параолімпійських іграх, що тривають у Лондоні, одна з команд–учасниць заслуговує на окрему увагу. Це — Україна. У медальних таблицях Параолімпіад ця країна піднялася з 44 місця під час дебюту в Атланті 1996 року на четверте після Пекіна–2008. Тоді українським параолімпійцям удалося виграти 24 золоті медалі»

Недаремно сподівалися на диво

Футбол. Ліга чемпіонів. Раунд плей-оф. Матчі у відповідь. 29 серпня.

«Лілль» (Франція) — «Копенгаген» (Данія). 2:0 (перший матч — 0:1). «Селтік» (Шотландія, Глазго) — «Гельсінгборг» (Швеція). 2:0 (2:0). ЧФР (Румунія, Клуж-Напока) — «Базель» (Швейцарія). 1:0 (2:1). «Фенербахче» (Туреччина, Стамбул) — «Спартак» (Росія, Москва). 1:1 (1:2).

«Динамо» (Україна, Київ) — «Боруссія» (Німеччина, Менхенгладбах). 1:2. Голи: Хачериді, 70 (у власні ворота), Аранго, 78, Ідейє, 88. **Перший матч** — 3:1.

Мігель Велозу — вправний диспетчер.

«Динамо»: Коваль, Данило Силва, Бетао, Хачериді, Тайво, Велозу, Гусєв, Нінкович (Вукоєвич, 46), Гармаш, Ярмоленко, Ідейє (Рубен, 90+3). **Тренер** — Юрій Сьомін.

«Боруссія»: тер Штеген, Янчке, Штранцль, Броуверс, Дамс, Германн (Рінг, 63), Нордтвейт, Джака, Аранго, Ганке (Ггрота, 59), де Йонг (де Камарго, 72). **Тренер** — Люсьєн Фавр.

Рефері — Крейг Томсон (Шотландія).

Київ. НСК «Олімпійський». 66 872 глядачі. 15 градусів.

Нічого незвичайного не сталося: як і очікувалося, гості пішли вперед відігравтися. Але швидко наразилися на контратаку динамівців, на вістрі якої опинився Ідейє. Він втік від переслідувачів і мав пробити. Однак загальмував, і цієї мікропаузи в просуванні нашого форварда оборонцям «Боруссії» цілком вистачило, щоб ліквідувати загрозу.

І таки праві були ті, хто казав, що «Боруссія» так просто не викине білого прапора, не змириться з домашньою поразкою і докладе всіх зусиль, навіть більше, щоб врятувати становище. Подальші події підтвердили, що надії на диво гравців і тренерів «Боруссії» були небезпідставними.

У першому таймі ігрову перевагу мали саме футболісти німецького клубу, котрі були активнішими, наполегливішими. Їхня гра була осмисленою і досить гострою. Особливо це підкреслювали неузгоджені дії динамівців. Одне слово, то була неабияка перевірка «Динамо» на стійкість.

І якщо до перерви господарі сяк-так витримали той тевтонський тиск, то в другому таймі наші суперники застосували додаткові резерви. Вони створили чимало гострих моментів, два з яких нас дуже засмутили. Спершу після флангової передачі м'яч у власні ворота зрізав Хачериді. А в другому випадку Рінг, котрий вдало вийшов на заміну, виконав кутовий, і Аранго влучно поцілив головою.

У повітрі, як кажуть, запахло смаженим. «Боруссія» налаштувалася рішуче. І їй було цілком до снаги забити ще й переможний гол. Біля воріт Коваля палала справжнісінька «пожежа». З подвійними, а може і з потрійними силами німці почали битися за своє щастя, до якого було зовсім близько.

Але, на наше щастя, все вийшло, мов у театрі в останньому акті: рушниця, котра висіла на стіні, таки вистрілила. Здається, тільки з четвертої спроби Ідейє скористався виходом сам на сам із тер Штегеном.

Попри мінімальну поразку, все для «Динамо» завершилося позитивно.

Браун Ідейє і цього разу відзначився.

Однак в ейфорію впадати не варто. До динамівської гри залишається дуже багато запитань. Особливо до оборони. Стало зрозумілим, що без Михалика вона діє не так ефективно і надійно. Вже вкотре виникає запитання, яка функція на полі Нінковича, якого, зрештою, замінили після першого тайму. І, звичайно, кульгає, мов стара шкапа, реалізація створених динамівцями моментів.

Використовуючи лише одного форварда, Сьомін значно ускладнює життя Брауну. Але й цей симпатичний і, головне, талановитий улюбленець публіки не має право так грати, як до забитого ним м'яча. Стільки промахів — то невиправдана розкіш. Попереду груповий етап, і суперники на нас чекають значно серйозніші. Такому «Динамо», котре ми побачили позавчора, на груповій стадії гарантоване суцільне нервування і сором.

— Маємо тепер святкувати вихід до Ліги чемпіонів. Стосовно проблем, то про них треба подумати трохи пізніше, — сказав на прес-конференції після поєдинку **Юрій Сьомін.** — Несподіваний м'яч, який самі собі забили, спричинив нервування. Треба враховувати, що проти нас грала дуже сильна команда, одна з провідних у Бундеслізі, і вона часто диктувала свої умови. Моментами наші футболісти не могли протиставити їй геть нічого.

Напруга останніх подій позначилася на наших діях, тому не виходила комбінаційна гра. Однак давайте привітаємо команду. Вважаю, що пройти напрочуд складний відбір, здолати таких серйозних конкурентів, як «Фейєноорд» і «Боруссія», дорогого варте. Головне, що маємо результат. Хоча зустріч була «валідольною».

Ми звертали увагу на Аранго, але не змогли його стримати. Так само «Боруссія» не змогла стримати Ідейє, який мав збивати ще в першому таймі. Наша команда перебувала під серйозним тиском. Усе могло обернутися для нас катастрофою, котру ми, на щастя, відвернули.

Оцінку того, що відбулося, цікаво було почути і від президента ФК «Динамо» **Ігоря Суркіса.**

— Наша команда занадто вже нервово відіграла цей відповідальний матч. Але результату ми домоглися. Дуже змішані враження залишив поєдинок. Гадаю, що треба поліпшувати гру. Адже вдома при своїх уболівальниках необхідно діяти сміливіше, завзятіше і злагодженіше.

Ситуація, коли протягом двох сезонів нашому клубу не вдавалося потрапити до групового раунду Ліги чемпіонів, завдала певної шкоди. Ми зазнали не лише фінансових втрат, хоча гроші це другорядне, а й отримали удар по репутації клубу і психології гравців. Адже лише в матчах Ліги чемпіонів вони мають змогу набути необхідної впевненості.

— У команді тепер багато новачків, чи впливає суттєво цей фактор на їх виступи?

— Трансферну кампанію завершено. Звичайно, хочеться, щоб новачки обов'язково набрали необхідні кондиції до 17 вересня, коли відбудеться перший ліговий матч. А поки колектив через щільний ігровий графік відчуває неабияке навантаження: і фізичне, і психологічне. Це і є однією з причин не дуже якісного футболу, котрий поки демонструє київське «Динамо». За це вибачаюся. Однак маємо результат. Нарешті, ще одна суттєва обставина: сьогодні наші футболісти думали вже про зустріч із «Шахтарем» 2 вересня. Чи буду у Донецьку? Поки не знаю. Спершу полечу на жеребкування Ліги чемпіонів, а там побачимо. Безумовно, «гірники» будуть свіжими, але ми маємо достатньо виконавців. І якщо зможемо відновити наших футболістів, то дамо бій головному конкуренту...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Готуються до олімпійської кваліфікації

Хокей. Національна збірна України у повному складі продовжує тренувальний збір у Броварах.

До неї приєдналися Євген Пастух та Олександр Побєдоносцев, крім того Руслан Борисенко та Денис Петрухно замінили травмованих колег. Нині на зборі перебувають 24 хокеїсти.

А от щодо уродженця Києва Ігоря Гонгальського наставники збірної повинні прийняти рішення, чи потрібен він команді. Якщо так, федерація відновлюватиме його громадянство. Сам нападник, який зараз тренується із «Беркутом», не проти такого розвитку подій.

«Якби я не був зацікавлений, то не приїхав би. Із «Беркутом» ми ще не домовилися ні про що. Маємо обговорити умови, на яких я можу залишитись у клубі. Ще все попереду. Зараз потрібно добре провести підготовку зі збірною, а потім подумаю, де я гратиму наступного сезону», — наголосив Гонгальський.

Часу проявити себе у збірній залишилося не так вже й багато. Перше серйозне випробування на команду Олександра Куликова чекає восени. З 8 по 11 листопада у Києві відбудеться кваліфікаційний олімпійський турнір, де, окрім нашої команди, гратимуть збірні Польщі, Іспанії та Естонії.

А поки триває підготовка. Сьогодні і завтра збірна проведе контрольні матчі зі столичним «Беркутом». А 3 і 4 жовтня на неї чекають серйозніші іспити. Наша національна команда проведе спаринги зі збірною Білорусі, котра виступає в елітному дивізіоні світового хокею. Бажано, щоб ті зустрічі зіграли у київському Палаці спорту, де, власне, відбуватиметься відбірний олімпійський турнір. Після тих матчів Олександр Куликов визначиться з основним складом.

Трибуна найпалкіших прихильників «Динамо», його 12-й гравець.

І, звичайно, кульгає, мов стара шкапа, реалізація створених динамівцями моментів

ОГОЛОШЕННЯ

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ВАТ "Точмаш", повідомляють про проведення повторного конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ВАТ "Точмаш", які знаходяться за адресою: Донецька область, Добропільський район, с. Світле, вул. Шкільна, 21, а саме - сукупність інвентарних об'єктів (будівлі та споруди виробничого та адміністративно - побутового призначення, об'єкти незавершеного капітального будівництва), початкова ціна продажу - 6 107 476,60грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 610747,66грн. З фіксованими умовами конкурсу, а також зі списками майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Києва, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних дні із дня публікації у газеті до 13.00 год. 24 вересня 2012р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 01 жовтня 2012р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з керуючим санацією ВАТ "Точмаш". Довідки за телефонами: 0(62) 304-37-21, 304-77-83 та 050-35-27-113. Ознайомитися з майном ВАТ "Точмаш", яке виставляється на конкурс можна на ВАТ "Точмаш" за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, 1, з 9-00 години до 16-00 години

Постановою господарського суду Чернігівської області по справі № 5028/21/65б/2011 від 21 серпня 2012 року визнано банкрутом Сільськогосподарський виробничий кооператив "Журавка", код ЄДРПОУ 00857120, Чернігівська обл., 17620, Варвинський район, с. Журавка, площа 70-річчя Жовтня, 3, та відкрито ліквідаційну процедуру. **Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вихор Юлію Сергіївну** (ліцензія Держдепартаменту з питань банкрутства АВ № 566933 від 14.09.11р., м. Прилуки, вул. Гнідаша, б.17, кв.5).

Відповідно до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" Ліквідатором Срібним І.В. проводиться аукціон з продажу майна банкрута ТОВ "Аграрне підприємство "Данко"" код 32362833. Організатор Аукціону Товарна біржа "Самара". Аукціон відбудеться "2" жовтня 2012 року о 10-00 год. за адресою: м. Донецьк, вул. Куйбишева, 143г, 1 поверх, кімната №105.(Учбовий центр АМИ). Отримати детальну інформацію та ознайомитись з майном можна щоденно за попередньою заявкою з 9.00 до 17.00 год., крім вихідних та святкових днів, зателефонувавши за тел.: 067-917-25-03 Срібний Ігор Володимирович - Ліквідатор. Прийом заявок та оформлення договорів на участь в аукціоні проводиться за адресою: м. Дніпродзержинськ, Дніпропетровської області, пл. Гагаріна 5, офіс 116. Прийом заявок закінчується за три дні до початку проведення аукціону, а саме: "28" вересня 2012 року о 16.00 год. Додатковую інформацію щодо умов участі в аукціоні (у т.ч. Порядку проведення аукціону) можна отримати за тел. 067-755-83-25 - Директор Біржі Нещерет Миколай Миколайович.

Постановою Господарського суду Волинської області від 31 липня 2012р. по справі №7/84-Б було визнано банкрутом Приватне підприємство "Хім-Резерв" (45601, Волинська область, Луцький район, с. Липини, вул. Центральна, 7, код ЄДРПОУ 34214774, р/р 26001000157001 у ПАТ "Креді Агріколь Банк", м. Луцьк, МФО 300614) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Михайловського Сергія Володимировича (м. Луцьк, вул. Ландау,1; ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серія АВ №456306 від 15.01.2009р.).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Заліщицький районний суд викликає 23 жовтня 2012 року о 9 годині 00 хвилин за адресою: м. Заліщики, вул. Лисенка, 1, відповідачів: Понюка Ярослава Володимировича, остання адреса проживання: с. Садки, Заліщицького району, Тернопільської області та Овчара Ігора Степановича, остання адреса проживання: с. Магала, Новоселицького району, Чернівецької області в судове засідання у цивільній справі за позовом ПАТ КБ "Надра" до Понюка Ярослава Володимировича, Овчара Ігора Степановича про стягнення заборгованості по кредиту.

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна,1) постановою від 19.04.2011р. по справі № 18/78 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Ланівський молочний комбінат" (м. Полтава, вул. Половка, 64, код ЄДРПОУ 35146370) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Терещенка Олександра Васильовича (ліцензія № 9054 від 15.12.2009 р.). 36002, м. Полтава, вул. Фрунзе, 113-б, кім. 1, тел/факс (0532) 59-22-88.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 20.08.2012 р. по справі № 5023/1123/12 визнав банкрутом фізичну особу - підприємця Солонаря Віталія Івановича (61093, м. Харків, вул. Іллінська, буд. 61, кв. 265, код 2743912317) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Фоміна Гранта Валерійовича (61195, Україна, м. Харків, вул. Ужвій Наталії, буд. 96, кв. 68, ліцензія АВ №456379 від 26.02.2009 р.). Заяви кредиторів приймаються протягом 60 днів від публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Волинської області (43010, м. Луцьк, пр-т Волі, 54-А) від 15.08.2012 по справі № 5004/966/12 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю "ТЕКТУМ-ДИЗАЙН" (43000, м. Луцьк, вул. Єршова, 1, код ЄДРПОУ 35207511) в порядку ст. 51 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рудецьку Оксану Ярославівну, ліцензія серії АВ № 547987 від 11.01.2011 р. Адреса для кореспонденції: 43000, м. Луцьк, бульвар Дружби народів, буд. 13-А, кв. 73.

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування даного оголошення.

ВАТ "Запоріжжяобленерго" повідомляє підприємства, організації та установи: у зв'язку зі змінами у сфері державних закупівель, що набрали чинності 18.06.2012 р. та введенням в дію низки обов'язкових документів по ВАТ "Запоріжжяобленерго", при вартості закупівлі більше 100 тисяч гривень (з ПДВ) для товарів і послуг та більше 300 тисяч (з ПДВ) по роботам відповідно до 5 мільйонів гривень з ПДВ та 10 мільйонів гривень з ПДВ для робіт, закупівля товарів робіт і послуг здійснюватиметься згідно Положення про порядок визначення контрагента ВАТ "Запоріжжяобленерго" для укладення договорів закупівлі товарів, робіт та послуг без процедур, передбачених Законом України "Про здійснення державних закупівель".

Інформація про заплановані процедури закупівель та оголошення про проведення процедур закупівель, починаючи з серпня 2012 року, розміщуватиметься на сайті: http://www.zoe.com.ua/tenders/ogolosh/ у розділі "Тендери" цього сайту.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 21.08.2012р. у справі № 25/5005/6618/2012 підприємство ФГ "Окраїна" (код ЄДРПОУ 33704832; 52111, Дніпропетровська область, с. Миколаївка, вул. Жовтнева, буд. 3) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначена арбітражний керуючий Князєва Євгенія Григорівна, т. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49018, м. Дніпропетровськ, вул. Гідропаркова, 17/50.

Претензії кредиторів приймаються в місячний строк з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) по справі № 18/640/12 від 10.05.2012р. СПД ФО Заболотька Олександра Анатолійовича, (Полтавська область, Великобагачанський район, с. Широка Долина, інд. номер 3007420391) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Терещенка Олександра Васильовича (ліцензія АВ 499054 від 15.12.2009р.), 36002, м. Полтава, вул. Фрунзе,113-б, кв. 1, тел. (0532) 59-22-88.

Кредиторські вимоги приймаються протягом місяця.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 21.08.12р. у справі № 25/5005/6621/2012 підприємство ТОВ "Совхоз Агро-Січ" (код ЄДРПОУ 33704827, 52113, Дніпропетровська область, П"ятихатський район, с. Біленщина) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734. Претензії кредиторів приймаються в місячний строк з дня публікації оголошення.

Господарським судом м. Києва винесено постанову про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури щодо наступного підприємства:

КС "Кредитна спілка військовослужбовців України", п.н. 20077080, м. Київ - 01010, вул. Суворова, 19-А, р/р № 26508301306 ВАТ "ОЩАДБАНК" в м. Києві, МФО 300465, справа №50/1-Б. Арбітражним керуючим по справі №50/1-Б призначений Гусар І.О. (ліцензія АВ №600685 від 05.03.2012р.) м. Київ-30, а/с 29, 01030.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 21.08.2012р. по справі №25/5005/6624/2012 ПП "СТРОЙБАЗА" (код ЄДРПОУ 32650734) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Молоковича Єгора Сергійовича. Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, пр-т Кірова, буд. 46, оф. 116.

Хозяйственным судом АРК возбуждено производство по делу № 5002-4/2599-2012 от 02.08.2012 г. по банкротству Коммунального предприятия "Булганак" (97551, АРК, Симферопольский р-н, с. Кольчугино, ул. Революции, 1 в, р/с 2600116760 КРД "Райффайзен банк "Аваль", г. Симферополь, МФО 324021, ОКПО 37466504). Претензии кредиторов принимаются в течении месяца со дня выхода объявления.

В опублікованому оголошенні в газеті "Голос України" №100 від 01.06.2012 про визнання банкрутом ДП "Автобан-Україна" в коді ЄДРПОУ банкрута було допущено помилку, вірний код ЄДРПОУ банкрута ДП "Автобан-Україна" - 32593472.

Ухвалою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 23.07.2012 порушено провадження у справі N5015/3017/12 про банкрутство Закритого акціонерного товариства "Кам'янка-Бузький завод продовольчих товарів" (адреса: 80400, Львівська обл., м. Кам'янка-Бузька, вул. Джерельна, 1; п/р N26004010048082 у Відділенні "Львівська регіональна дирекція" ПАТ "ВТБ БАНК", код банку 321767, ідентифікаційний код: 22357629). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Іваська Святослава Миколайовича (ліцензія серії АВ № 547733 від 30.08.2010 р. Адреса: м. Львів, вул. Ялівець, буд. 45-В, кв.3). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Луганської області винесено постанову від 21.08.2012 р. про визнання банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю "ЦЕНТР ПОСЛУГ ПЛЮС" (код 33571690, адреса: м. Луганськ, кв. Героїв Брестської Фортеці, 16). Ліквідатором по справі призначено голову ліквідаційної комісії Малюкову Надію Юріївну (ідентифікаційний номер 3202919868, яка мешкає за адресою: Донецька область, м. Торез, вул. Усурійська, буд. 2, кв. 11, адреса для листування: 91016, м. Луганськ, вул. Демьохіна, 36/57).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором у місячний строк з дня публікації оголошення.

28.08.2012 року Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157), відкрита ліквідаційна процедура по справі про банкрутство № 33/221 Б відносно Державного підприємства "Горлівський хімічний завод" (ЄДРПОУ 14310945; 84610, Донецька обл., м. Горлівка, вул. Щербакова, буд. 5), ліквідатором по справі призначено Погоріло Віталія Анатолійовича (ліцензія АВ № 592934; 83008, м. Донецьк, вул. Умова 34/1).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня публікації оголошення.

Ліквідатор товариства з обмеженою відповідальністю "Керамікбудсервіс" (вул. Промислова, буд. 82, с. Загвіздя, Тисменицький район, Івано-Франківська обл., 77450) та товарна біржа "Кримська регіональна біржа" повідомляють про проведення аукціону з продажу майна банкрута, а саме: Лот № 1 - двохкімнатна квартира заг. пл. 98,4 кв.м. за початковою вартістю 486 872,40 грн. з ПДВ, Лот № 2 - цілісний майновий комплекс в складі будівель, споруд, обладнання, автотранспортних засобів, основних засобів та товарно-матеріальних цінностей за початковою вартістю 112 023 446,64 грн. з ПДВ, Лот № 3 - будівлі та споруди (неліквіди) за початковою вартістю 1 085 112,00 грн. з ПДВ.

За додатковою інформацією звертатись до організатора аукціону за тел.: (050) 3336040, або за адресою банкрута. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни майна, що реалізується та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - І7 грн. перераховуються на п/р 265040346201 в Філії КРУ банку "Фінанси та Кредит", м. Сімферополь, МФО 384889, код ЄДРПОУ 34416864. Для участі у аукціоні необхідно надати письмову заявку за адресою банкрута протягом 25 днів з дати публікації цього оголошення. Аукціон відбудеться на 30 день із дня публікації цього оголошення о 12-00 за адресою банкрута.

Постановою Господарського суду Одеської області (65119, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) від 21.08.2012р., по справі № 21/17-1542-2011, Дочірнє підприємство Державної акціонерної компанії "Хліб України" "Одеський портовий елеватор" (65003, м. Одеса, Хлібна гавань 4, код ЄДРПОУ 00955176, п/р 26001314344 в АБ "Південний", МФО 328209) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором ДП ДАК "Хліб України" "Одеський портовий елеватор" призначено арбітражного керуючого Кулакова Андрія Валерійовича, ліцензія АВ № 470461 від 28.05.2010 р., (49098, м. Дніпропетровськ, вул. Прогресивна, 1/9).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за поштовою адресою: 49098, м. Дніпропетровськ, а/с 4938.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) від 21.08.2012 року по справі № 25/5005/6641/2012 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо ФОП Лук'янчук Устини Гейовни, (ідентифікаційний номер: 1271816725, адреса: 52001, Дніпропетровська обл., Дніпропетровський р-н, м. Підгородне, вул. Ульянова, буд. 46).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Колошина Вадима Петровича, (ліцензія АВ № 547835 від 27.10.2010 року, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, 29/13). Вимоги кредиторів приймаються протягом двох місяців від дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 20.08.2012р. № 5006/38/28б/2012 визнано банкрутом Приватне підприємство "НІКОЛЬ", ЄДРПОУ 30341392, юридична адреса: 83007, м. Донецьк, вул. Бусласва, буд. 31, квартира 29.

Ліквідатором по справі призначено ініціюючого кредитора - суб'єкта підприємницької діяльності-фізичну особу Зарицьку Олену Володимирівну (ІПН 2519800362, адреса: 83003, м. Донецьк, вул. Краснофлотська, буд. 62, квартира 24.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Статуті документи, печатка та штампи підприємства-банкрута вважати недійсними.

Ухвалою Господарського суду Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-А) від 02.08.2012р. порушено справу №5004/950/12 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Профіконсалт Груп" (45603, Волинська область, Луцький район, с. Струмівка, вул. Старицького, 84; код ЄДРПОУ 33778003, р\р 2600623308 в АТ "Укргазбанк", МФО 320478). Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Григор'єв Валерій Васильович (43018, м. Луцьк, пров. 1-й Степовий, 5-А; ліцензія серія АВ №592959 від 27.10.2011р.). Заяви кредиторів та осіб, які бажають взяти участь у санації боржника, приймаються протягом 30 днів з дня публікації даного оголошення.

Ухвалою Господарського суду Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-А) від 02.08.2012р. порушено справу №5004/951/12 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Бізнес-Проджект" (45603, Волинська область, Луцький район, с. Струмівка, вул. Старицького, 84, код ЄДРПОУ 33499075, р\р 2600023269 в АТ "Укргазбанк", МФО 320478). Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Григор'єв Валерій Васильович (ліцензія серія АВ №592959 від 27.10.2011р.; 43018, м. Луцьк, пров. 1-й Степовий, 5-А). Заяви кредиторів та осіб, які бажають взяти участь у санації боржника, приймаються протягом 30 днів з дня публікації даного оголошення.

ПАРАД ПОРАД

№ 162 (5412) П'ЯТНИЦЯ, 31 СЕРПНЯ 2012

Сьогодні в Україні буде хмарно, без прояснень. Вдень очікуються дощі. Вітер переважно західний, 5 м/с. На півночі та Лівобережжі вночі буде 11—14 тепла, вдень — 16—18 градусів. На південні повітря вдень прогріється до +23, а вночі — до 17 градусів. На заході денна температура становитиме 14—15 градусів, а нічна — близько 10 тепла. У центрі країни вдень +17 градусів, а вночі — 14 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 31 СЕРПНЯ

1897. Американський вчений і винахідник Томас Едісон запатентував кінокамеру (кінетограф). **1898.** Відбулися урочистості з нагоди відкриття Київського політехнічного інституту, під час яких директор Департаменту торгівлі та мануфактури оголосив відповідне височайше повеління. **1921.** «Українська друкарня» у Лейпцигу видала 5 томів творів Тараса Шевченка. **1945.** Народився український космонавт, двічі Герой Радянського Союзу Леонід Попов. **1987.** Представникам столиці України вручено спеціальний диплом про присвоєння місту Києву почесного звання «Посланець миру», встановленого ООН з нагоди успішного проведення в 1986 році Міжнародного року миру.

АСТРОПРОГНОЗ НА 3—9 ВЕРЕСНЯ

Овни. Від самого початку тижня ви відчуєте впевненість у своїх силах, підтримку оточуючих і зможете взятися за нову справу або нову сферу діяльності.

Сприятливі дні — 5, 8
Несприятливі дні — 3

Тельці. Цей період сприятливий для реалізації намічених планів. Але манна небесна на вас не звалиться, всього потрібно досягати самотужки. Ваша працьовитість і наполегливість сприятимуть успіху і фінансовій стабільності.

Сприятливі дні — 4, 7
Несприятливі дні — 8

Близнюки. Не хапайтеся за все одразу і не чекайте на миттєвий результат. Навчіться розділяти, щоб панувати, а не навпаки. Тільки правильний розподіл завдань дасть вам змогу наблизитися до заповітної мрії.

Сприятливі дні — 5, 7, 9
Несприятливі дні — 4

Раки. Багато ідей у голові — це добре, але тільки тоді, коли ви зможете вибудувати їх у ланцюжок і планомірно йти від однієї до другої. У такому разі ви досягнете бажаного.

Сприятливі дні — 3, 8, 9
Несприятливі дні — 6

Леви. Добре починати роботу, яка потребує уважності й посидючості, займатися новими віяннями у фінансовій сфері. Результатом стане зміцнення ваших позицій.

Сприятливі дні — 4, 5, 9
Несприятливі дні — 7

Діви. Не варто забувати про те, що світ усередині нас так само великий і різноманітний, як і навколо нас. Щоб досягти гармонії та спокою, зрозуміти свої цілі й бажання, ви маєте поринути в себе.

Сприятливі дні — 4, 8
Несприятливі дні — 3

Терези. Нині сімейний затишок становить для вас головну цінність. Зверніться усередину себе, й коли зможете пізнати й направити своє життя зсередини, гармонія та щастя почнуть приходити і зовні.

Сприятливі дні — 4, 6, 7
Несприятливі дні — 9

Скорпіони. Тиждень сприятливий для активної діяльності, просування до поставленої мети, реалізації давніх ідей і планів. Він приведе вас до кращого, стабільного, повного комфорту і затишку життя.

Сприятливі дні — 3, 5, 7
Несприятливі дні — 8

Стрільці. Беручись за нову справу, якою б прибутковою вона вам не здавалася, уважно вивчіть обставини і придивіться до людей навколо вас.

Сприятливі дні — 4, 9
Несприятливі дні — 6

Козероги. Трудіться, докладайте зусиль, не засмучуйтеся, не кидайте того, що почали, і вам все вдасться. Цей тиждень закликає вас до наполегливості на шляху до мети.

Сприятливі дні — 3, 5
Несприятливі дні — 8

Водолії. Ви дуже активні й швидкі в діях і думках. Ваші блискавичні вчинки можуть привести до позитивного результату і дадуть змогу досягти поставленої мети.

Сприятливі дні — 3, 7
Несприятливі дні — 9

Риби. У вас багато сил і енергії для того, щоб зробити все, що давно задумали. Беріться до роботи, не розпорошуйте зусилля марно. Цінуйте налагоджені зв'язки й використовуйте можливості завести нові знайомства.

Сприятливі дні — 4, 8
Несприятливі дні — 5

Жити по–новому...

ГОТУЄМОСЯ ДО ШКОЛИ

Чи планували ви колись із нового понеділка, або з нового року, або з нового дня народження жити по-новому? Швидше за все, так. Це означає, що ви переосмислили своє життя до цього моменту і вирішили його якісно змінити. І тут украй важлива віра в себе, налаштування на досягнення й подолання.

До того моменту, коли потрібно зайти у шкільні класи і студентські аудиторії, відпочилі, зміцнілі й трохи дорослішi школярі та студенти вже й почуваються по-іншому. Їм важливо розуміти, що вони не тільки фізично зміцніли, а й психологічно готові до навчання, спілкування, подолання можливих труднощів.

Якщо школяр «зі стажем», а тим більше студент, у принципі, готовий до початку нового року, то дитині, котра іде в перший клас, правильно сприйняти таку перспективу може допомогти дорослий. Потрібно пояснити майбутньому першачку, що навчання в школі — це не тільки обов'язкова праця, яка оцінюватиметься, заохочуватиметься чи каратиметься. Малюку важливо розуміти, що, ставши школярем, він продовжуватиме своє життя, і нічого особливо в ньому не зміниться. Дитина і надалі займатиметься улюбленими справами: читатиме книжки, гратиметься з друзями. А ще в школі з'являться нові знайомі. Про малюка, як завжди, піклуватимуться і в усьому допомагатимуть мама й тато, вся родина. Так, виникнуть нові обов'язки, доведеться навчитися з ними справлятися, докладати до цього зусиль. Але водночас з'являються й нові можливості: дитина почуватиметься більш самостійною, відповідальною, творчою.

Говоріть із малюком! Зробіть так, щоб 1 вересня, навчання в школі не були чимось чужим і далеким, а стали бажаними. Такі налаштування можуть звучати у вашому голосі, відчуватися дитиною у вашій спільній підготовці до школи, у ваших трохи підвищених вимогах, у підкресленні того, що ваша дитина має всі можливості бути учнем і вирішувати різні завдання, пов'язані із навчанням, стосунками, здоров'ям. Насамперед це залежить від батьків. Але також і від учителів, які приймуть дітлахів і за руку поведуть у новий, водночас принадний і трохи моторошний, світ. Разом із батьками вчитель зможе допомогти дитині адаптуватися в школі, знайти друзів, почуватися психологічно комфортно.

А збирати шкільний портфель і вивішувати в шафу новенький костюмчик, купувати зошити і ручки потрібно вже до цього, такого символічного, понеділка. Нехай щастить у новому навчальному році!

Тетяна ГУРЛЄВА,
психолог.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Зберегти картоплю

ДАЧНИКАМ НА ЗАМІТКУ

Такого ще не доводилося бачити: викопуєш картоплю, а на ній уже й «бараболята» з'явилися (на знімку). Або навіть і зелені паростки. Бульбочками вкрито подекуди й бадилля, яке вже навіть закущилося наче навесні. Господарі в розпачі: збирати врожай у серпні було ніби і зарано, адже за високої температури повітря важко забезпечити сприятливі умови для лікувального періоду, який має передувати закладанню картоплі на зберігання.

Та якщо врахувати, що городи цьогоріч садили не на травневих вихідних, а здебільшого у квітні, то й графік збирання мав би змінитися.

Наголошуючи на цьому, завідувач Городенківської лабораторії картоплярства Івано-Франківської державної сільськогосподарської дослідної станції Іван Мороз пояснив, що надто тепла погода (понад 24 градуси за Цельсієм) стимулювала рослини фактично до другої вегетації. Передовсім це стосується ранніх, середньоранніх та середньостиглих рожевих сортів. Ще одна особливість нинішнього сезону — в'янення картоплі, коли бульби м'якнуть та зморщуються прямо в землі. Такі кущі фахівці радять знищувати, щоб не поширювати грибкові захворювання. Саме з цих причин потрібно спалювати скошене бадилля, яке не варто закладати до компостних ям.

Мешканець села Вербівців Іван Середа, котрий вирощує і ранні сорти, і пізні, орендуючи земельні паї в односельців, радить зібрану бульбу витримати кілька днів (якщо стане прохолодно, то й довше) в тимчасових кагатах. Щоб не зів'яла, розміщує в затінених місцях або вкриває соломою. Розсіяні ультрафіолетові промені сприяють утворенню захисного шару на картоплі. За цей так званий оздоровчий період стануть помітніші вражені бульби, тоді їх відбраковують. Не можна залишати на насіння картоплю з кущів, які пішли у ріст до збирання. Але для господарських потреб таку «новонароджену» бараболю використовують, приміром, на корм домашній живності.

Холодної пори року насіннєву та продовольчу картоплю бажано зберігати в земельних ямах-кагатах та в погребах, при температурі близькій до нуля. Що тепліші підвали, то швидше в'янутимуть та зростатимуть бульби, втрачаючи якість. Мабуть, не зайве нагадати, що погреби та підвали треба заздалегідь підготувати до закладання врожаю, побіливши стіни та висушивши на сонці ящики тощо. Корисно також зібрати старий кількасантиметровий шар землі з долівки, щоб не залишилося вірусів.

Людмила СТРАЖНИК.
Івано-Франківська область.

Фото автора.

ЗАПАСИ НА ЗИМУ

Замість оцту — виноградні грона

Наші заробітчани розповідають, що за кордоном господині вдома не консервують. Воно й зрозуміло: в теплих Італії, Іспанії чи Португалії свіжих овочів та фруктів удосталь і взимку, й навесні. Та головне, що за доступними для більшості людей цінами. Ми ж такою розкішшю похвалитися не можемо, тож доводиться мудрувати, як запастися продуктами нині, коли вітамінчики дешеві.

Зазвичай консервантом є оцет. Та не для всіх він корисний. Вихід — у квашених капусті, яблуках, огірках та помідорах. Також оцет можна замінити не такою шкідливою для шлунка лимонною кислотою.

Моя знайома Андріана Іванків, наприклад, при консервуванні помідорів використовує недозрілий виноград. Вона радить на трилітрову банку овочів (можна зробити асорті з огірків, шматків кабачків, стручкової квасолі, капусти, перцю) готувати маринад із 1,7 літра води, трьох повних столових ложок цукру, двох неповних — солі, кількох горошин чорного та пахучого перцю, лаврових листків та гвоздики. Усе прокип'ятити впродовж п'ятнадцяти хвилин. А замість оцту слід додати два грона зеленого винограду. Його потрібно покласти до чистої та прогрітої над парою скляної тари, заздалегідь наповненої подрібненою зеленню та овочами. Залити усе це маринадом по вінця і поставити на водяну баню (у велику каструлю, на дні якої є шматок тканини).

Стерилізувати трилітрову банку слід упродовж десяти хвилин. А далі закрутити простерилізованими металевими кришками. Опісля перевернути банку й остудити.

А ще замість стерилізації можна пропарювати овочі. При цьому наповнені банки двічі заливають окропом, опісля — маринадом і зразу ж закатують. Але в цьому разі для ліпшого ефекту перевернуті банки потрібно накрити ковдрою і тримати так до повного охолодження.

Софія ВОЗНЯК.

Фото автора.

Поради збирала Оксана КАЛУГІНА (oksana@golos.com.ua)

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Олександр СУСЛЕНКО, Людмила ОПАНАСЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф»,
04073 м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14,
тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 25898

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

